

Zpravodaj

Statenic a Černého Vola

červen 2014

Pořád je to něco za něco

Drtivá většina lidí to má v životě tak, že nemůžou mít všechno, protože to nejsou žádní miliardáři. Nemůžou mít nejen všechno najednou, ale nemůžou mít během jednoho života ani všechno postupně. Na řadu jejich životních plánů, cílů a záměrů se prostě nedostane, protože nebylo dost peněz, sil nebo času nebo všeho dohromady. Musí proto volit, čemu dají přednost.

V podobné situaci se ocitá také většina našich obcí, Statenice nevyjímaje. S jedinou výjimkou. Čas života obce není limitovaný jako u lidí. Nemůže mít všechno najednou, ale časem a postupně ano. Proto stojí naši zastupitelé dnes a denně před volbou, kam omezené finanční prostředky aktuálně napřít. Má mít přednost školka nebo kanalizace, která v části obce dodnes chybí? Pro co se rozhodnout? Dát přednost kanalizaci a čističce odpadních vod třeba proto, že děti ve školkovém věku mají jen někteří z nás, ale fekálie, ehm, produkujeme všichni přibližně stejnou měrou? Jenže rodiny s dětmi v odkanalizované části obce právem namítou, že oni si za komfort kanalizace zaplatili při koupi svých nemovitostí a nyní tedy chtějí tu školku. A o nějakém kulturním domě či aspoň domečku si za této situace můžeme nechat všichni leda zdát.

Řeč čísel je přitom neúprosná. Školka stojí 15 milionů, kanalizace (12. etapa, tj. 1,8 km vodovodu a 2,3 km kanalizace) 24 mil., čistička odpadních vod 30 mil. Takové výdaje není možné z obecního rozpočtu zaplatit ani během několika let. Jako občané můžeme proto jen spoléhat na šikovnost našich zastupitelů, jaké dokážou kde čerpat dotace a jaké obecní investice vyjednat s investory. A smířit se přitom s tím, že titíž investoři udělají ze svých pozemků dočasně deponii navážky ze široka daleka a že místo někdejších ovocných sadů a zeleně budeme cestou do Prahy míjet souvislou zástavbu a třeba i nevzhledné skladovací haly. Prostě pořád je to něco za něco.

Hloupé by však bylo, abychom se dostali do situace něco za nic. Ohlídají to naši zastupitelé?

Jitka Lenková

Můžeme se sejít i v poslanecké sněmovně

S Věrou Kovářovou se naši čtenáři mohli seznámit prostřednictvím předvolební inzerce (říjen 2013). Možná i díky ní byla tato kandidátka do Poslanecké sněmovny ČR zvolena do Poslanecké sněmovny ČR a nyní je tak i naší poslankyní. Kontaktům se svými voliči se rozhodně nebrání, spíše naopak. Dnes jsme se spolu zamyslely nad její prací (i životem) pár měsíců po volbách.

Co vás přimělo vstoupit do politiky na komunální a nyní i celostátní úrovni?

Asi to bude znít až moc jednoduše, ale byl a je to zájem o věci veřejné. Nikdy mi nebylo jedno, jak vypadá moje okolí, co se v něm děje – a hlavně co by bylo možné v něm zlepšit. Vstup do komunální, posléze regionální a nyní i celostátní politiky tak byl z mého pohledu přirozený. Ono je to tak: Ať už začnete řešit i na malé obci jakoukoli záležitost, brzy zjistíte, že má rozsáhlé a komplikované souvislosti. Zájem o ně a o řešení problémů s nimi spjatých vás pak po čase může přivést až do parlamentu, jako se to stalo mně.

Vášim tématem je, kromě jiného, čerpání dotací z Evropské unie. To však naráží na neustále administrativní a účetní problémy, zvláště tam, kde není za tím účelem vybudován potřebný profesionálně zdatný aparát (např. v malých obcích). Jaké vidíte řešení? Co byste takovým obcím doporučila?

Tady je každá rada drahá, rozhodně je ale důležité nenechat se otrávit. Co se týče zjednodušení pravidel, spolupracuji úzce se Sdružením místních samospráv ČR, které v této oblasti vyvíjí velmi intenzivní aktivity. V Poslanecké sněmovně ČR se například uskutečnil seminář právě o eurofondech ve vztahu k venkovu a řeč přišla i na tato témata.

Jak vlastně vypadá vztah poslance k jeho voličům? S čím se na vás mohou naši občané obracet? Kde a kdy?

Ke svým voličům mám pochopitelně kladný vztah, ale to platí o všech spoluobčanech. Obracet se na mě mohou kdykoli a s čímkoli třeba na e-mailovou adresu kovarovav@psp.cz nebo na mobil (605 984 253). Regionální kancelář mám

v Berouně a nejspíš ji budu mít i v Kolíně, schůzku si ale můžeme domluvit i přímo v Poslanecké sněmovně.

Na jakou oblast se hodláte během svého působení v PS ČR zaměřit?

Jak už bylo řečeno, jsou to evropské fondy, dále zkrácené pracovní úvazky pro maminky, uzákonění dětských skupin (pomohou řešit problém s nedostatkem míst v mateřských školách) a zachování dostupnosti veřejných služeb a úřadů v menších obcích a městech.

Mají to z vašeho úhlu pohledu v politice jednodušší muži nebo ženy? Proč máme tak málo političek? Dočkáme se někdy prezidentky? A když už se nějaká žena v politice objeví, většinou se jedná o osobnosti vnímané veřejností jako kontroverzní – Peake, Nečasová (dříve Nagyová), Klasnová, Parkanová, Kočí, Jacques) nebo osobnosti většiny lidí "od pohledu" nesympatické (Bobošíková). Ve volbě na prezidenta však neuspěla ani superslušná a kultivovaná Táňa Fišerová....?

To jsou těžké otázky, na které neznám jasnou odpověď. Mohu říci asi jen to, že výkony posledních prezidentů – mužů výrazným způsobem zvyšují pravděpodobnost toho, že se na Pražském hradě už brzy dočkáme ženy.

Pokračování na str. 2

Pokračování ze str. 1

Je vůbec možné stát se politikem a zůstat přitom tzv. slušným člověkem? Kde podle vás začíná ta drobná, každodenní nenápadná korupce a "výhodičky"?

Ano, stále si to myslím. A korupce, repektive podmínky pro ni se začínají vytvářet

Slaný cuketový koláč Věry Kovářové

Budeme potřebovat:

- 500g cukety
- 100g měkkého salámu, šunky či šunkového salámu
- 100g eidamu
- 1 cibule
- hrnek hladké mouky
- 1/2 hrnku oleje
- 5 vajec
- prášek do pečiva
- koření podle chuti (sůl, pepř, majoránku a pod.)
- prolisovaný česnek (asi 5 stroužků)

Na hrubém struhadle nastroháme cuketu, cibuli, salám, sýr a vše vložíme do mísy a přidáme hrnek hladké mouky smíchaný s práškem do pečiva, 1/2 hrnku oleje, 5 vajec, koření podle chuti, česnek. Můžeme přidat i čerstvou petrželovou nať či pažitku.

Všechny přísady mícháme vařečkou, potom směs vložíme do vymazané zapékací mísy nebo pekáče a dáme do předem vyhřáté trouby zapéci.

Dobrou chuť přeje Věra Kovářová!

Inzerce

Zeman

S T A V E B N Í Ř E M E S L A

se sídlem v Jinočanech, Náměstí 5. května 17, Praha-západ

firma působící na trhu již 16 let, zajistí Vám dle Vašich představ

- ▶ přípravu a rozpočet stavby
- ▶ kompletní stavbu na klíč a terénní úpravy
- ▶ nástavby, přístavby, půdní vestavby a rekonstrukce vnitřních prostor vašeho RD, bytu, bytových jader, nebytových prostor, chat atd.
- ▶ sádkartonové příčky, konstrukce, obklady, dlažby
- ▶ zednické, malířské, truhlářské, lakýrnické, zámečnické, sklenářské práce
- ▶ rozvody vody, kanalizace, ÚT, elektroinstalace a VZT

Neváhejte a volejte Ing. Zeithamla

tel. 777 662 353, 224 312 456

e-mail: zeman@remesla-zeman.cz ◀▶ www.remesla-zeman.cz

Kontakt na Věru Kovářovou, poslankyni PSP ČR
e-mail: kovarovav@psp.cz mobil: 605 984 253

tehdy, když dotyční přestanou politiku chápat jako službu veřejnosti a pojmají ji jako byznys, jako způsob vlastního obohacení.

Nejsou poslanci už tím, že mají nadprůměrné příjmy odtržení od "reality všedního dne"? Dokáží se ještě vcítit do člověka, jehož výše příjmu statisticky patří mezi ty nejpočetnější (tj. je podprůměrná)?

Je teprve pár měsíců od voleb a necítím se být odtržená od reality, to opravdu ne. Jiná věc je, že příklady takto odtržených politiků známe asi všichni, nedávala bych to ale do souvislostí ani tak s výší příjmů jako spíš s opojením mocí, pocitem vlastní nezměrné důležitosti. Tak bych dopadnout skutečně nechtěla. I proto chci pokračovat ve svých dosavadních nepolitických aktivitách, abych neztratila kontakt s normálními lidmi.

Jak se vypořádat s "blbou náladou", nedávnou příživnou umělou devalvací koruny vůči euru, což se projeví třeba na ceně dovolených v zahraničí?

Osobně k těmto problémům přistupuji tak, že je potřeba pracovat dál s tím, že v dlouhodobém horizontu se moje úsilí vyplatí, že zase bude dobře. Vnitřně mi to pomáhá, ale chápu, že to tak asi nemá každý... Proti „blbě náladě“ bojuji tím,

že se snažím pořádat nejrůznější kulturní a společenské akce. Každá povedená výstava či hezký koncert přináší radost a spokojenost divákům a tím i mně osobně.

Chcete říct něco o své rodině a zálibách?

Mám dospělou dceru, studentku UK v Praze, manžel je architekt. Pro rodinu mě veřejné aktivity představují nemalou zátěž a o to víc si cením toho, jak jsou stateční a pomáhají mi. Zálib je mnoho – výuka němčiny, náš pěvecký sbor Chláchol, ráda hraji na flétnu a obecně organizování kulturních akcí v obci.

Co je pro vás nejlepší relaxace?

Nabíjí mě setkání s lidmi, ráda plavu a zpívám v našem sboru. Nejlépe však zařazuje dostatek spánku.

Vaříte? Chcete se podělit o oblíbený recept?

Ano a ráda. Mým oblíbeným receptem je slaný cuketový koláč, který pečou často na vernisáže našich výstav.

Tak to se možná na některé z nich zase uvidíme... A nejenom my dvě.

Text: Jitka Lenková

Foto: archiv Věry Kovářové

„Chceme, aby občané věděli, že jsme tady pro ně a že každý problém má řešení!“

Důležité je být stále pozitivní!

Tohle heslo je první, co upoutá váš zrak při vstupu na obecní úřad. Když jej vedoucí kanceláře starosty, Jana Špičáková, věšela na nástěnkou na chodbě, neměla ani představu o tom, jak moc změní vnímání, postoje i obličejé příchodců. I přesto, že by si moc přála, aby se všedníky všechno vyřešilo po dobrém, setkává se často i s nepříjemnými stížnostmi od našich spoluobčanů. Zajímalo mě, jak je to u nás se stížnostmi, jak rychle se řeší a s jakými výsledky.

Na co si občané nejčastěji stěžují?

Každá stížnost je pro nás podnětem ke zlepšení stávající situace, protože všichni víme, že je stále co zlepšovat. Občané si často stěžují na nepořádek na pozemcích kolem jejich zahrad. Jedná se o pozemky, které nejsou ani jejich, ale nejsou ani obce. Každý pozemek má svého majitele, kterému zákon ukládá povinnost se o něj pravidelně starat. Do jisté míry jsou tyto stížnosti oprávněné, ale my, jako zástupci obce, nemůžeme pomoci jinak než tak, že těmto majitelům pošleme upozornění s výzvou, aby neprodleně zjednali nápravu. V současné době je tato záležitost ve fázi, kdy připravujeme dopisy majitelům těchto pozemků, protože takových stížností není málo. Ale ne všichni píšou, zrovna před pár dny volala jedna paní, že z pozemku sousedícího s její zahradou, k ní lezou hadi. Jsou to nepříjemnosti, ale řešit je musíme a řešíme je.

V zimě chodí hodně stížností na kouř, vycházející z komínů, kdy lidé v kotlích spálí křeco. Pak je zamořená půlka obce, a když jde z komínů černý kouř, je jasné, že z topení dřevem to asi není.

Občas si lidé stěžují na nevyvezené popelnice. Tady bych ráda zmínila, že pokud se to opravdu stane, je to z devadesáti devíti procent proto, že mají popeláři překážku v ulici. Téměř pokaždé je to auto a někdy i lidé, kteří v té ulici bydlí. A když se tam popelářské auto nedostane, tak popelnice, logicky, nevyveze. Chvilí sice troubí, ale pokud je to bez odezvy, nikdo nereaguje a překážku neodstraní, potom auto odjíždí. Oni tam nemůžou strávit hodinu čekáním. Občané vědí, že svozovým dnem je středa, proto bych velmi důrazně apelovala na to, aby lidé nebyli bezohlední a ulice nechávali průjezdné. Protože potom si oprávněně stěžují i ti, kteří tuto překážku nezpůsobili. Pokud se tohle stane, tak občané, kteří k nám přijdou, dostanou označený pytel a jejich odpad bude odvezen s dalším svozem.

Spousta lidí se mě ptá, proč si popeláři nemohou otevřít branku, tu popelnici si vytáhnout a potom ji zase vrátit zpátky. Oni tohle dělat opravdu nebudou. Je to z toho důvodu, že kdyby se s brankou cokoli stalo, potom by byla vina na straně popelářů. A potom by to bylo bráno jako vstup člověka na cizí pozemek. Takže ta popelnice

musí být přístupná, aniž by popelář musel překonávat jakoukoli překážku nebo zábranu.

Pár stížností jsme měli také na blikající lampy v obci. Stejně jako všechny ostatní stížnosti, i tyto řešíme okamžitě. To znamená, že zavoláme panu Kovářovi, který spravuje obecní osvětlení a on se snaží ihned lampu vyměnit nebo opravit.

A další stížnosti chodí třeba na černé skládky v obci. Není jich tu hodně, ale bohužel tady jsou. Pracujeme na výrobě cedulí s výstrahou vysokých pokut. Uvidíme, jaký to bude mít efekt. Je to jedna z prioritních věcí. Lidé jsou bezohlední a je smutné, že se takové věci dějí.

Přibývají stížnosti oproti předešlým roků?

Stížnosti nepřibývají, což je pozitivní. Chtěla bych občany požádat, aby nám v případě, že budou mít jakýkoli návrh na zlepšení čehokoli v obci, napsali a my budeme jediné rádi. Všechno ale potřebujeme mít písemně. Žádost, stížnost, námět, návrh, prostě cokoli potřebujeme mít písemně. My si velmi vážíme jakékoli snahy o zapojení se občanů do chodu obce. Musím konstatovat, že už se našlo i pár lidí, kteří přišli s nápady, ale většina lidí má asi strach, který vůbec mít nemusí. Pan starosta to velmi ocení, protože vidí, že lidé mají snahu cokoli řešit. Samozřejmě, že se najdou i lidé, kteří si u piva stěžují, ale na nás se nikdy neobráť. Takže my to oficiálně nevíme a potom s tím nemůžeme vůbec nic dělat. Čili v evidenci stížností nepřibývají, ale ani neubývají. Na druhou stranu musím zdůraznit, a to velmi ráda, že se poslední dobou zvyšuje počet pochvalných dopisů a to nás, samozřejmě, těší a je to velmi příjemné.

Na to jsem se právě chtěla zeptat. Chválí občané něco? A pokud ano, tak co?

Občané hlavně chválí to, že je posekaná tráva na obecních pozemcích, že jsou uklizené ulice i to, že je čisto okolo kontejnerů. Slychám od lidí, že to vnímají tak, že když přijdou do obce, je vidět, že se o ni někdo stará. A to je pochvala hlavně pro naše obecní techniky, kteří tyhle věci obstarávají. Obec měla možnost koupit z dotace čistící stroj a každý týden se obecní prostory čistí a je to opravdu znát. Technici pravidelně sekají trávu a obec hned vypadá jinak. Také mi lidé říkají, že to tady příjemně voní právě posekanou travou. Máme po obci rozmístěné koše na psí exkrementy, které tady chyběly a jsou hojně využívány. Zanedlouho budeme rozmísťovat patnáct košů na komunální odpad. Je to především na každém z nás, abychom si tady hezké prostředí dělali sami. Jak říkám, za to, jak obec vypadá, patří dík obecním technikům, kteří mají stále plné ruce práce. Čistí vodoteč, kanály, v zimě odklízí sněh a sypou ulice. A lidé tohle všechno vidí, děkují a to nás těší.

Jano, je ještě něco, co by mělo zaznít?

Ano, tady bych ráda apelovala na to, aby lidé více třídili odpad. Protože čím víc budeme tříditi odpad, tím víc se bude snižovat náklad na vývoz odpadů a občané potom nebudou muset posílat stížnosti na to, že jsou vysoké poplatky za popelnice. Hodně lidí třídí odpad více než dřív. Děti se to učí už ve škole, jak je třídění odpadů důležité, jak se dají materiály recyklovat a dál využívat, a přijde jim to naprosto normální a logické. A jsou stále lidé, kteří tříditi odmítají s tím, že všechny kontejnery sváží jedno auto. Ano, sváží, ale společnost REGIOS v Úhořčicích, kde je skládka, disponuje třídící linkou a každé auto náklad vyloží a všechnen odpad se třídí podle druhů.

A ještě bych závěrem chtěla říct, že za dobu, co na obecním úřadě pracuji, vidím, jak se lidé mění. Dřív chodili otrávení a naštvaní, že se stejně zase nic nezmění, ale já vidím, jak se jim mění obličej a pomalu z nich ta beznaděj vyprchává a už konečně vědí to, že my jsme tady pro ně, že za námi mohou přijít s čímkoli a bez ostychu. Každý problém se dá vyřešit. Máme tady na nástěnce u dveří napsané heslo, kterým se řídím celý život: „Důležité je být stále pozitivní.“ Nevěřila jsem, kolika lidem zvedne koutky do úsměvu. A to je moc dobře, protože všichni chceme, aby se nám spokojeně žilo. O všem se dá mluvit.

Text a foto: Renáta Šťastná

Poznámka redakce: K dalším stížnostem, jako například na absenci školky nebo ohledně kanalizace, se vrátíme v příštím čísle zpravodaje. Uvítáme i vaše náměty na témata, která si podle vás zaslouží pozornost na stránkách našeho zpravodaje.

Na co si občané stěžují?

Stížnosti občanů Státnice, s nimiž se obrací na obecní úřad, se obvykle týkají zajištění jejich základních potřeb (dodávky pitné vody, elektřiny), případně zajištění přiměřeného komfortu bydlení (hluknost letecké dopravy, průjezdnost ulic, školka apod.). Obecní úřad reaguje na všechny stížnosti a podněty občanů a snaží se je řešit anebo alespoň podat vysvětlení, a to i prostřednictvím našeho zpravodaje. Je však třeba se smířit s tím, že na jednoduchou otázku často existuje poměrně složitá a komplikovaná odpověď. Jako v následujících případech.

Příliš hlučná letadla

Pane starosto, před časem jste říkal, že je možno se na vás obrátit v případě hlučnosti a nedodržování trasy letadel. Sděluji Vám, že cca před 2-3 týdny nesnesitelně zesílila hlučnost letadel, protože zejména při startování létají mnohem níž, než tomu bylo před v uplynulých šesti měsících, a nedodržují trasy ve směru na Únětice. Dostanu se domů až ve večerních hodinách, takže mohu říct, že je to hrozné po 22.00 hodině (konkrétně ve 22.20 hodin např. 25. 3. 2014). Ale např. dne 10. 3., kdy jsem se dostala domů dřív, letělo letadlo nízko a přímo nad naším domem v 17.50 hod. A to nemluvím o tom, když není jasná obloha. Opět to točt nad naším nebo za naším domem a nelétají rovně ve směru na Únětice. Když jsem s Vámi mluvila někdy na začátku zimy, byl jste po jednání s letištěm a situace se velmi zlepšila. Dneska je to už zase při starém, tedy hrozné. Přece nelze tolerovat to, že si nějaké letecké společnosti šetří pohonně hmoty na úkor lidí, které to výrazně obtěžuje. Je pochopitelné, že na letiště přistávají letadla a taky z něj startují, ale je neúnosné, aby letadla létala nízko a obtěžovala tak nesnesitelným hlukem, nedodržovala trasy, létala si nad naším domem, létala v noci a stále se zvyšoval počet letů. Prosím je možné v tom něco udělat? Děkuji.

Markéta Havlová, Státnice

Vyjádření Letiště Praha, a. s.

Vážená paní Havlová, reagujeme na Vaši stížnost, která se k nám dostala prostřednictvím pana starosty Sládka.

Odletové postupy na letišti Praha/Ruzyně jsou pro proudová a vrtulová letadla odlišné. Pro proudová letadla platí nová pravidla odletových bodů, která byla zavedena dne 4. 4. 2013. Platí, že odklon od prodloužené osy použité RWY je možný až po minutu odletového bodu definovaného na odletové trati vzdálenosti od letiště, a to v obou směrech jedné dráhy, protože podle směru větru mohou letadla startovat na Jeneč (cca 80%) nebo na Horoměřice (cca 20%). V případě vzletu proudových letadel z dráhy 06 (tedy ve směru na Horoměřice) je bod odklonu přibližně na průsečíku prodloužené osy RWY a levého břehu Vltavy. Vrtulová letadla startující v tomto směru, kterých je na letišti Praha/Ruzyně pouze okolo 18% a která jsou mnohem méně hlučnější než proudová letadla, používají standardní odletovou trať pro vrtulová letadla, jejíž koridor vede nad Státnicemi.

Pro komplexní informaci je třeba uvést, že z těchto pravidel na snížení hluku letadel platí výjimky za podmínek přesně popsanych v Letecké informační příručce (AIP), o kterých může rozhodnout řídící letového provozu nebo kapitán letadla. Jsou pro situace, kdy je bezpečnost letu důležitější než snižování hluku. Mezi takové výjimky patří např.:

– případy bezodkladného zajištění minimálního rozestupu mezi letícími letadly

Období 14 dnů v březnu 2013 – před zavedením odletových bodů pro proudová letadla. Možnost odklonu od SID či prodloužené osy byla i pro proudová letadla možná již po dosažení výšky 3 200 stop (den) respektive 5000 stop (noc) nad mořem.

- zajištění bezpečnosti letu s ohledem na výskyt význačných meteorologických jevů
- zajištění bezpečnosti letu s ohledem na výskyt ptačtva.

Zatímco v letních měsících minulého roku se zejména v týdnech s intenzivními boufkami pohyboval počet odchylek od odletových postupů v několika desítkách týdně (květen 2013 až září 2013), tak od října 2013 do března 2014 se počet nedodržení odletových postupů pohybuje v rozmezí 0 až 11 týdně. Z toho plyne, že více výjimek lze očekávat v letních měsících, kdy je častý výskyt význačných meteorologických jevů umocněn výrazně silnějším provozem.

Z provedené analýzy leteckého provozu nad Státnicemi a Černým Volem za období od 10. 3. do 1. 4. 2014 vyplývá, že se zde vyskytovalo pouze cca 1,9% v naprosté většině vrtulových letadel

Období od 10. 3. 2014 do 1. 4. 2014. Odletové body jsou již rok v platnosti. Nad oblastí Státnice se vyskytují pouze vrtulová letadla nebo proudová letadla aplikující výjimku z AIP – viz. výše.

Vzlet vrtulového letadla dne 10. 3. 2014

vzlétajících z dráhy 06, a to ve výšce cca 900m nad terénem. Jedním nestandardním odletem v tomto časovém období byl odlet proudového letadla dne 26. 3. 2014 v 13.20 kvůli jedné z výše uvedených výjimek.

Z následujících snímků porovnávajících situaci nyní a před rokem je patrné, že v oblasti Státnice a Černého Vola došlo zavedením odletových bodů k zásadnímu snížení intenzity leteckého provozu.

A nyní konkrétně k Vaší stížnosti:

Dne 10. 3. 2014 se v 17,45 nad Státnicemi skutečně vyskytlo vzlétající letadlo ve výšce cca 850m nad terénem, jednalo se však o vrtulové letadlo, takže vzlet byl proveden zcela v souladu s platnými odletovými postupy. Dne 25. 3., který také uvádíte, se v blízkosti Vašeho bydliště žádné letadlo nevyskytovalo. Není však vyloučeno, že nad oblastí Státnice a Černého Vola jsou slyšet, vzhledem k tamnímu nízkému hlukovému pozadí, i letadla, která letí zcela standardně v prodloužené ose dráhy, i když jsou od Vašeho bydliště vzdálena

Bezohledné parkování

Někteří řidiči parkují v obci svá vozidla tak bezohledně, že ulici nemůže projet popelářský nebo fekální vůz. Slepou ulici takový vůz blokuje zcela. Je možné zajistit odtah takových překážejících vozidel?

Vyjádření Jana Sládka, starosty

Řešení takové situace je problematické. Policie ČR řeší pouze ty případy, kdy takové vozidlo stojí na komunikaci klasifikované prostřednictvím správního řízení jako místní komunikace a nikoliv travní porost. Pozemek, na kterém auto blokující vjezd do slepé ulice také jednou stálo, takto klasifikován nebyl, tudíž Policie ČR zásah odmítla. Soukromá odtahová služba byla ochotná vozidlo odtáhnout, ovšem s tou výhradou, že majitel může objednavatele odtahu následně žalovat za poškození vozidla a navíc není jisté, zda by majitel odtah svého vozu zaplatil. V tomto případě pomohla kaskadérská jízda řidiče fekálního vozu, který se do slepé ulice protáhl bez poškození auta i plotu.

Do budoucna podobné situace neřeší ani umístění značky zákaz zastavení nebo jiná opatření, protože ta jsou bohužel fakticky nevymahatelná. Občané, kteří se cítí nevhodně odstaveným vozidlem nějakým způsobem omezování, mohou požádat obecní úřad o vyhotovení dopisu, který upozorní majitele vozu na to, že brání v průjezdu, a ten potom umístí za stěrač auta. Takto jsme postupovali již dvakrát a fungovalo to.

Zajištění dodávek pitné vody

Stále se nedaří zajistit řádnou dodávku pitné vody na Račana. Existuje nějaká naděje na zlepšení?

Vyjádření Jana Sládka, starosty

Přestože i dnes se tato část obce potýká s nedostatky v této oblasti (nižší tlak vody až přerušení dodávky, voda znečištěná usazeninami), oproti minulým letům se situace jednoznačně zlepšila, a to v důsledku řady kroků, které jsme v této věci podnikli:

1. Podařilo se nám navázat korektní a přátelské vztahy s vedením obce Tuchoměřice, zejména s panem starostou ing. Radostným, který v kritických situacích vychází občanům naší obce vstříc, např. při poruchách na přivaděči Suchdol. Tam v poslední době došlo ke dvěma haváriím, o kterých naši občané ani nevěděli, protože voda díky Tuchoměřicím tekla.
2. Neustálým tlačíme na provozovatele, aby vodovod provozoval s řádnou péčí. Provozovatel měří tlak vody za normální situace na vstupu do oblasti Račan a na konci vodovodního řadu Ke Kůlnám. Tlak je na obou měřených místech stejný. K poklesu tlaku dochází snížením hladiny vody ve vodotočích v Tuchoměřicích v době vyšší spotřeby pitné vody zejména při nočním automatickém zalévání zahrad. Provozovatel nyní plánuje odkalování potrubí a proto je možné se na horší barvu vody připravit předem. I četnost odkalování se snížila.
3. Projektant vodovodů a kanalizace v obci pan Otta dokončuje projektovou dokumentaci tzv. 12. etapy, která zahrnuje

více jak 1 km. Mohlo to být zjevné v posledních týdnech, kdy v odpoledních hodinách často docházelo kvůli nepříznivému zárovému větru k převedení provozu do opačného směru hlavní RWY a vzlety tak byly realizovány ve směru na Horoměřice místo na Jeneč.

V závěru dovolu konstatování, že po ukončení generální opravy hlavní dráhy v loňském roce se intenzita provozu nad Státnicemi v důsledku zavedení bodů odklonu pro proudová letadla snížila, letecký provoz je kontrolován prostřednictvím systému monitoringu leteckého hluku a letových tratí, stejně tak podmínky provozu, publikované v AIP ČR. Pokud se vyskytnou výjimečně proudová letadla nad Státnicemi, tak se nejedná o porušení pravidel létání, ale o situaci, vyjmenovanou v AIP ČR, za které je preferována bezpečnost provozu před jeho dopady na životní prostředí, protože bezpečnost je v mezinárodním civilním letectví hlavní zásadou.

S pozdravem

Hana van der Hoeven, PR Coordinator, Letiště Praha, a. s.

Neuspokojivou situaci postupně řešíme i v obecné rovině.

Co jsme v tom již udělali:

1. Máme generel místních komunikací, který určuje mimo jiné osazení dopravních značek.
2. Již v únoru jsme objednali tzv. pasport místních komunikací, který správním řízením stanoví charakter místních komunikací, tj. místní nebo obslužná komunikace, a následně dojde ke změně v katastru nemovitostí a pozemky s charakterem zahrady, zelené plochy a dokonce orné půdy budou uvedeny jako komunikace. V tom případě již Policie ČR přijede. Zkušenosti mají rezidenti areálu Zelené údolí. Jejich komunikace byly již zkolaudovány jako účelové místní komunikace.
3. Po schválení statutu místních komunikací dojdeme i k realizaci doporučení generelu místních komunikací a určená místa budou osazena značkami.
4. Součástí projektu byla i obecní policie resp. statenická po-bočka Obecní policie Horoměřice. Zastupitelé záměr neschválili. Bez obecní policie bude vymáhání pořádku velmi komplikované.

výstavbu kanalizace a výměnu vodovodního potrubí mimo jiné v oblasti Račan a Ke Kůlnám. Projekt zahrne i výměnu potrubí pod schody od ulice Pod Zámek do ulice ke Kašně v souladu s návrhem paní Pokorné. Bohužel získání stavebního povolení je záležitostí minimálně jednoho roku. Dáváme přednost výstavbě kanalizace tam, kde musí dojít k výměně i starého liti-nového potrubí. Tou je i ulice Račanská, pro kterou již stavební povolení máme, ale realizaci brání technické problémy, které snad postupně vyřešíme.

Pokud jde o zakalení či rez ve vodě, zlepšení je možné dosáhnout jenom výměnou starého litinového potrubí za plastové. I když to u nás v obci jednou uděláme, zůstane problém na straně Tuchoměřic. Závislost na dodávkách z Tuchoměřic se snažíme snížit realizací projektu nového přivaděče pitné vody Žalov, společného projektu obcí Velké Přílepy, Úholičky a Státnice ve spolupráci s Alfou Praha, která financuje podíl naší obce na jeho výstavbě. Nyní jsme ve fázi zadání dokumentace ke stavebnímu řízení. Tedy v příštích čtyřech letech se určitě zlepšení situace v dodávkách pitné vody pb-čané na Račanech dočkají. Rychleji jsme to stihnout nemohli pře-devším proto, že jsme žádné projekty, na které bychom navazovali, po našich předchůdcích nezdědili a vše jsme zajišťovali až během posledních dvou let.

Výpadky v dodávkách elektřiny

Stále přetrvávají neúměrně častá a dlouhá plánovaná přerušení dodávek elektrické energie do domácností v některých částech obce (tzv. stará zástavba), zatímco jiné části (Statenický mlýn) toto vůbec neznají. Poměrně časté jsou i poruchy.

Vyjádření Jana Sládka, starosty

Jak správně uvádíte, výpadky v dodávkách elektrické energie můžeme rozdělit na plánované a neplánované (poruchy). Četnost poruch, jakou jsme trpěli v roce 2012 a dříve, se významně snížila, i když eliminovat poruchy nikdy nelze úplně (v závislosti např. na počasí, bouřkách apod.) Podařilo se nám to díky společnému

postupu starostů sedmi takto postižených obcí, kdy jsme dosáhli toho, že dodavatel elektřiny přislíbil investovat 12 mil. Kč do rozvodné sítě, aby k poruchám nadále nedocházelo, což se, myslím, stalo. Plánovaná přerušení dodávek jsou spojená s realizací tohoto opatření za 12 mil. Kč a s přípravou výstavby nové trafostanice v Lichocevsí. Po jejím dostavění se počet plánovaných přerušení dodávek, doufejme, sníží.

Navážka v lokalitě Jabloňový sad

V lokalitě (budoucím staveništi) Jabloňový sad stále dochází k ukládání zeminy aj. materiálu, vypadá to tam příšerně. Navíc určitě hrozí sesun všech těch navážek, kontaminace spodních vod apod. A hlavně se tam prý vozí, co se vykopalo v tunelu Blanka. To skutečně musíme na území obce trpět něco takového?

Vyjádření investora – Statenice property Investment a. s.

Po dokončení průzkumných prací (podrobná závěrečná zpráva odevzdána v dubnu 2014) **reagujeme tímto vyjádřením na dopis pana starosty ze 20. ledna 2014**, ve kterém byly vzneseny některé dotazy ohledně materiálového obsahu navážek resp. možnosti případného znečištění podzemních vod, a dále geotechnické kvality násypu ve smyslu potenciální nestability násypových těles. Jednotlivé problémové okruhy deponie navážek jsou podrobně v závěrečné zprávě uvedeny, zde uvádíme sumární zhodnocení hlavních dotazovaných témat.

Složení násypového tělesa – Na základě prohlídky vizuálně posuzovatelného složení násypů a na základě 10-ti nově provedených vrtaných a strojně hloubených sond lze konstatovat velmi heterogenní složení násypové tělesa. Nepotvrdila se domněnka, že těleso je tvořeno dominantním podílem rubaniny z tunelového komplexu Blanka, i když břidličný výkopek tvoří lokálně významnou část násypů, především ve svrchní části jižního násypového tělesa. Spíše je možno stanovit závěr, že na deponii byly kromě rubaniny z tunelu zcela „chaoticky“ sváženy výkopky z celé řady postupně realizovaných stavenišť ze širokého okolí, o čemž svědčí velká pestrost horninového materiálu, které výkopky obsahují (různé typy ordovických břidlic, proterozoické prachovce a břidlice, ordovické křemeny, křídové pískovce, křídové opuky a spongolity – tedy v podstatě všechny typy horninového podloží, s nímž se můžeme v severní části Prahy a jeho navazujícím okolí setkat).

Významně se mění i podíl a velikost šterkovité frakce, podíl šterku často není příliš zásadní, jak bychom například očekávali u tunelové rubaniny, a dosahuje maximálního objemu spíše jen v prvních desítkách procent. Významnou část deponovaných hmot tak jistě tvoří i výkopky kvartérních zemin z různých stavenišť, především patrně různých typů svahových hlín s drobnou šterkovitou příměsí, v menší míře i eolic-ko-deluviálních hlín („sprašové“ hlíny). Kromě čistě přírodního původu deponovaných hmot (stavební výkopky nových stavenišť), které jednoznačně převažují, byl zjištěn i podřízený obsah uloženin s podílem stavební suti, a to především cihelného charakteru, i když bodový obsah fragmentů betonu, živců, kovových komponentů a jiných stavebních hmot je rovněž potvrzen. Obsah dřevěných složek jsme při průzkumu nezasnamenali. Závěrem lze sumarizovat, že podle aktuálně získaných poznatků, **jsou násypová tělesa zbudována výhradně z inertních materiálů s výraznou převahou přírodních hmot** – převažující charakter násypových hmot lze popisovat

jako písčitou hlínu s variabilní příměsí šterkovité frakce tvořené pevnými úlomky různých typů hornin (břidlice, opuka, křemenc, pískovce) ve střídání se šterkovitými polohami (především břidličná drť s výplní jílovité hlíny). Ve výrazně menší míře jsou v násypech přítomny příměsi inertních stavebních sutí.

Podle zjištěného materiálového složení násypových hmot lze zároveň konstatovat, že **není důvod k obavám o negativní dopad na životní prostředí** ve smyslu ohrožení kvality podzemních vod.

Stabilita území – rizikovost vzniku svahových deformací – Na základě znalostí původního charakteru místního terénu (průzkum z roku 2004) a na základě provedeného aktuálního průzkumu včetně vizuálního mapování okrajových sektorů stávajících násypů (směrem k severozápadu tj. k okraji současně zastavěné části obce Statenice) je možno se vyjádřit ke stabilitním poměrům okrajové části násypových těles v souvislosti se žádostí o „posouzení rizika sesutí násypových hmot na okrajovou část obce pod prostorem násypů“.

Problematicku stability území je nutno sledovat ve dvou rovinách:

– celková stabilita širšího území po navržení 5 až 8 metrů vysokého násypového tělesa – tady je rozhodujícím faktorem skutečnost, že násyp byl situován ve smyslu konfigurace terénu mezi současným okrajem nejvyšší části násypu a okrajem obce na v podstatě zcela plochý terén – svažitost od VJV k ZSZ dosahuje sklonu maximálně 2 stupňů (při obecném posuzování náchylnosti území k sesouvání se zpravidla za limitní sklon uvažuje více než

5 stupňů). Navíc vzdálenost paty nejvyššího násypového tělesa od okraje obce činí více než 70 metrů. Pokud bychom tedy vyloučili zcela hypotetické podmínky (limitně totální ztekucení násypových hmot), tak **neexistuje reálné riziko sesutí násypového tělesa do prostoru okraje obce**.

– lokální stabilita stávajících svahů násypového tělesa – limitní sklon svahů násypu činí v současnosti poměr 1:1, což zpravidla považujeme jako krajní přípustný sklon dočasných svahů v daném typu použitých zemin (písčítá hlína se šterkem). Prohlídkou okrajů násypového tělesa **nebyly pozorovány žádné proběhlé nebo začínající deformace těchto svahů**. Případné deformace tohoto typu by znamenaly jen zcela lokální „přesun hmot“ v řádu prvních metrů od paty násypu.

Hydrogeologická problematika (zvodnění v ulici Pod Višňovkou) – V ulici Pod Višňovkou se v roce 2013 objevovaly výrony podzemních vod, které pak povrchově stékaly až k ulici Statenická. Jednalo se o období zvýšených srážkových úhrnů, kdy v úzkém erozním údolí docházelo po četných dešťových srážkách k nástupu hladiny podzemní vody až místy k povrchu terénu. Do výše uvedeného úzkého erozního údolí proudí podzemní vody především právě z území provedeného průzkumu „Jabloňový sad“. Za úzkým hrdlem (JV konec ulice Pod Višňovkou) existuje velmi mělké zvodnění

Přívalové deště

Nedávné velmi deštivé počasí názorně ukázalo, kde všude jsou v naší obci problémy se zasakováním srážek. Bude s těmito lokalitami obec něco dělat?

Je evidentní, že zastupitelstvo, které vzejde z podzimních komunálních voleb, bude muset nechat pořídit studii o likvidaci dešťových vod, protože v některých částech obce (např. Černý Vůl, ulice Slunná, Pod Višňovkou, Pod Punčochou) je třeba najít komplexní řešení tohoto problému. Nový územní plán, bude-li schválen, počítá s úpravou terénu vytvářením remízů a suchých poldrů, změnou využití polí na sady apod. Jmenované Pod Višňovkou a Pod Punčochou mají svá řešení – po položení vodovodu a kanalizace musí být nalezeno řešení při výstavbě řádné komunikace. Černý Vůl je velice komplikované území, protože tam s výjimkou ulice Za Roklí neexistuje dešťová kanalizace, vše teče do potoka jako velká řeka, která zároveň nese do potoka bahno. Nyní Povodí Vltavy koryto Únětického potoka v Černém Vole čistí a my ho posílíme i nadále. Čištění koryta Únětického potoka v části, která opouští osídlenou část obce, je velmi důležité, protože takto obnoveného koryta umožní odtok vody a nebude působit jako úzké hrdlo, které zpomalí odtok z obce. Nyní k němu došlo díky iniciativě několika občanů, k jejichž aktivitě jsme se jako obec připojili.

Připravila: Jitka Lenková

Chcete se i vy na něco zeptat?

Svůj dotaz můžete poslat na e-mail starosta@statenice.cz, využít příslušnou nabídku na webu obce www.statenice.cz (v menu vlevo nahoře), poslat ho poštou na **adresu obecního úřadu** (Statenická 23, 252 62 Statenice) anebo ho **vhodit do schránky** u vchodu do úřadu.

Žádný dotaz nezůstane bez odpovědi.

svahovin a splachových uloženin, dotované srážkovými vodami ze širšího území a úroveň hladiny této zvodně je závislá čistě na objemu srážkových vod infiltrační oblasti. Objekt staré, dnes již nepoužívané obecní vodárny dokládá, že zvodnění je v daném prostoru historicky trvalé. V poslední době se podle vyjádření místních obyvatel drží úroveň hladiny podzemní vody spíše na horních oscilačních maximech (dochází až k přetoku domovních studní posazených v depresní linii a k častým výronům trvalejšího rázu na terén na bázi bočních svahů). Stavby zřetelně reagují na klimatické vlivy.

Zvýšené stavby mohou mít dvojí vzájemně koexistující příčinu. Je to jednak fakt, že jímací objekt podzemních vod zde přestal fungovat (a podzemní vody zčásti odčerpávat) a jednak fakt změněného charakteru části infiltrační oblasti. V místě původních ovocných sadů s trvalým vegetačním krytem (ovocné stromy a travnatý povrch mezi nimi) došlo k odstranění této vegetace a následně k deponii výkopových hmot heterogenního složení. **Násyp nemá žádný vegetační kryt**, pouze postupně se zde nyní zachytává náletová zeleň. **Je velmi pravděpodobné, že dotace srážkových vod do vod podzemních jsou po tomto zásahu vyšší než v případě původního vegetačního krytu** a že jejich konečným důsledkem jsou i průměrně vyšší stavby hladin podzemní vody daného úseku, což se projevuje i častějšími a trvalejšími výrony vody na terén.

Zpracoval: RNDr. David Štorek

Inzerce

in site návrhy zahrad

www.in-site.cz
info@in-site.cz
tel: 724 768 424

zahrada jako životní styl

„Vždycky mě dojde, když vidím úspěchy, sílu a odhodlání handicapovaných sportovců!“

Jakmile si sednu na koně, jako bych nechala mozek dole...

Mám ráda zajímavé, cílevědomé a přitom skromné lidi. Přesně taková je Helena Novotná ze Statenic. I přesto, že k ní byl osud neúprosný a ona je po úrazu nucena chodit o berličích, přesto má energie tolik, že by jí mohla rozdávat. Moc dobře ví, že každý sen je splnitelný, když se mu jde naproti. Příjemně jsem si s ní povídala především o její největší lásce – o koních a taky o jejich úspěších, které jsou obdivuhodné. Tahle dáma neumí sedět s rukama v klíně a má ještě mnoho plánů. Naše povídání bylo ve znamení smíchu, legrace a radosti.

Máte poměrně vážný zdravotní handicap, a přesto jezdíte na koni. Jak to jde dohromady?

Já jsem jezdila na koni už jako mladá, bylo mi kolem dvaceti, když jsem spadla i s koněm, přetrhly se mi vazy a vypadávalo mi rameno. Stejně jsem to nevzdávala, měla jsem ale koně, který měl metr devadesát v kohoutku a naskočil jsem na něj neuměla. Dřív nebyly schůdky, po kterých bych se na něj dostala. Jediný způsob, jak jsem na něj mohla vylézt, byl ten, že jsem se přitáhla a to bylo špatně. Pokaždé mi rameno vypadlo. Takže jsem se smířila s tím, že jsem dojezdila. Před lety jsem měla vážný úraz, srazil mě autobus a potom na mě ještě spadla zeď. Mám nemocné nejen rameno, ale také kyčle, v současné době se můj stav zhoršuje, ale zatím chodím. Sice o berličích, ale chodím. Na kratší vzdálenosti se snažím chodit bez nich, ale to lékaři neradi slyší. Uvažovali už i o vozíku, ale na ten je pořád dost času. Jsem ráda, že všechno zatím zvládnou sama. Jakmile si pak sednu na koně, jako bych nechala mozek dole. To nemáte starost o nic z toho, co se děje dole. Člověk musí být v sedle pozorný a věnovat všechnu pozornost sobě, jízdě, technice i koni.

A kdy jste se rozhodla, že budete zase jezdit?

Já bych si snad ani sama netroufla znovu začít jezdit. Ale pak jsem si v Jezdeckví přečetla článek o slečně, která je na vozíku a jezdí na koni a začala jsem se o to víc zajímat. Hodně mě to popohnalo dál. Tak jsem to začala zkoušet, ale nikde mě nechťeli. Dva roky mě slušně odmítali, už jsem propadala beznaději a loučila se se svým snem. A potom jsem poznala Veroniku Froňkovou z Jezdecké stáje Statenice. Ta mi řekla, že sice nikoho takového jako jsem já nikdy netrénovala, ale že to zkusíme. A tak jsem 1. března 2012 začala jezdit. Nejdřív po půl hodině, pak jsem si to prodloužila na hodinu a když jsem jí řekla, že bych

Helena Novotná to na Goliáši v plné drezurní parádě opravdu sluší.

chtěla závodit, řekla mi na to: „V pohodě, to se dá.“ Ona mi, na rozdíl od jiných lidí, dala naději a neodepsala mě. Naopak – splnila mi sen a nechala mi udělat licenci, takže teď můžu jezdit závody se zdravými i s handicapovanými závodníky. Licence u koně, to je něco jako řidičák. Když nemáte řidičák, nemůžete řídit auto. Musela jsem nastudovat teorii a absolvovat zkoušky, abych to oprávnění mohla získat. Veronika je báječná cvičitelka. Přistupuje k tréninku naprosto profesionálně. Mám individuální hodiny, ještě s jedním jezdem, což je výhoda, učit se ve dvou, protože člověk se naučí, jak se vyhýbat, nebýt sobecký a nekoukat jenom na sebe.

Máte svého vlastního koníka?

Ne, my si koně střídáme. Všichni začínají jezdit na kobylyce Tany, která je širší, což je ideální, a také je, oproti ostatním koním, mnohem klidnější. Když jsem na ni jezdila, vždycky v klidu počkala, třeba deset minut, než jsem na ni nasedla, to jiní koně by už dávno vyletěli. Po půl roce jsem si vyzkoušela i Verči kobyliku Agiru, kterou moc nepůžčovala, ale já jsem ji mohla mít na závody a vlastně i když jsem dělala licenci, to bylo 25. dubna 2013. Asi bych to neměla říkat, ale ta kobylika to odjela skoro sama a skvěle. Já jsem byla tak nervózní,

skoro jsem byla rozhodnutá, že to vzdám. Ale ona mě podržela. Opravdu se moc snažila, na sebemenší pobídnutí zareagovala a cítila moji nervozitu a podržela mě. Byla s ní výborná spolupráce.

A jak často trénujete?

Teď mám trénink třikrát týdně, měla jsem pětkrát, to znamená každý den, ale po pádu z koně jsme to s Veronikou zredukovaly. Samotný trénink trvá hodinu a ono je to dost i pro koně. Budu ale muset jezdit čtyřikrát týdně, protože, jestli to vyjde, čeká mě 4. – 5. října mistrovství republiky v paradrezuře v Hradištku. Já i koník Goliáš, jehož majitelkou je Hedvika Froňková a na kterém teď jezdím, máme před sebou spoustu práce. Podmínkou účasti na mistrovství je splnění předepsané výkonnosti koně "L", jedná se o druhý stupeň z pěti. Na splnění této podmínky pracuje Veronika s Goliášem od ledna 2014 a opravdu se jim moc dobře daří.

Co vás na ježdění baví? Je to přece jen trochu nebezpečná záliba...

Já mám ježdění vlastně jako součást rehabilitace, i když mi to lékaři nedoporučují. Mě tam ale hlavně motivuje to, že jsem v přírodě. A když jedu na koni, vzniká tam trojrozměrný pohyb, kterého

nedocílíte na žádném stroji. Když jsem začínala jezdit na koni, nasedala jsem do auta deset minut. Teď jsem za dvě minuty v autě i z auta. Hrozně mi to pomohlo. A můj lékař, i přesto, že mi jízdu na koni nedoporučoval, se sám divil, když viděl moje zlepšení a pokroky. Když sedím v sedle, řeším hlavně koordinaci rukou a nohou. To mi dělalo vždycky problémy. Ve škole mi třeba vůbec nešlo skákat přes švihadlo, protože mi nikdy nešlo správně propojit motoriku. Byla jsem dobrá na míčové sporty. Ale nikdy jsem neřídila třeba auto, protože bych asi nezvládla ovládat současně volant, pedály a všechno ostatní.

Máte strach?

Přiznám se, že někdy se bojím, hlavně když je kluzko. Ale Goliáš je úžasný i v tom, že když je kluzko, tak on si všechno dokáže vyrovnat. Někdy si myslím, že má malé brusličky, které nejsou vidět a všechno vybruslí. Teď máme novou pískovou jízdárnu, takže jsme nadšení a nemůžeme se vymlouvat, že nemůžeme cválat, protože to klouže, když je mokro. Ale toho se báli všichni, nejen já. Když jsem tehdy spadla, tak jen proto, že jsem říkala, že je to kluzké a neměli bychom tam cválat a neměla jsem lepší nápad, než vlítnout i s koněm rovnou na ledovku. Pro všechny to byl odstrašující případ a dávali si velký pozor. Taký musí být mezi jezdcem a koněm důvěra.

A co potom, když už sedíte v sedle?

Když si představíte, že kůň váží nějakých šest metrů a nezabrzdí ho, protože nemá brzdy, to si prostě musíte věřit navzájem. Ti koně se přizpůsobují sami, je to zvláštní. Goliáš je trošku živější, dřív býval hodně divoký, měl tendence si dělat věci po svém, když něco nechtěl, tak s ním nikdo nehnul. Ale teď už se zklidnil. Je to možná i proto, že už je na mě zvyklý, zná moje nálady a moji nervozitu, pořád se po mě otáčí a pomáhá mi. Jakmile cítí, že na něm sedí člověk, který je nejistý, tak on se snaží vyhovět. On ví, že já zatěžuju hlavně pravou stranu a on si to i ve cvalu všechno vyrovná sám. Je dobré mít jednoho koně, když si na sebe zvyknete a víte, co od sebe navzájem můžete čekat. On je dokonce tak ohleduplný, že čeká a kouká, jestli nasedám, a když už jsem v sedle, tak se podívá, jestli mám nohy ve třmenech a potom se teprve pohne.

Prozradíte, jestli a jaké máte další plány?

Měla bych další plán – zdokonalit se. Protože čím déle jezdím, tím víc mám pocit, že jezdím čím dál hůř. Člověk se časem stává pokornějším. Zpočátku byl pro mě velký úspěch naklusat, když jsem začala cválat, tak jsem se radovala. Ale Verča mi říká: „Před rokem bych ti řekla dobrý, ale dneska ti řeknu, že jedeš jako prase.“ Vždycky je co zlepšovat. Aby drezúra vypadala krásně,

jsou za tím hodiny dřiny. A jak se říká, kůň kdyby jezdil sám, tak by byl krásný a elegantní, ale když na něj člověk sedne, někdy mu to trochu kazí.

Je něco, co vás opravdu dojmá?

Spíš bych řekla, že je to obdiv. Jednou jsem byla na mistrovství, kde jel pán a neviděl na jedno oko. Koník neviděl na druhé oko a oni se vzájemně doplňovali. Jeli krásně. Byla mezi nimi taková důvěra... Takové lidi obdivuju. Jezdili tam i úplně slepí lidé. A ti už potom musí věřit jenom tomu koni a musí vědět, že se na něj mohou stoprocentně spolehnout. Slepce když jde, tak si ťuká hůlkou a ví, kde je, ale takhle se úplně svěří tomu koni. Mě vždycky dojmá, když vidím úspěchy handicapovaných sportovců. Kolikrát mají větší úspěchy než zdraví závodníci. A oni to nedělají pro peníze, dělají to pro radost a chtějí, hlavně sobě, dokázat, že jsou dobří a že to jde zvládnout.

Za redakci přejeme paní Novotné hodně zdraví a pohody a budeme držet palce, ať mistrovství v říjnu dopadne, jak si ona přeje! A jak dopadlo, vám řekneme v některém z následujících čísel.

Text: Renáta Štátná
Foto: z archivu Heleny Novotné

Inzerce

Lexik
VZDĚLÁVACÍ CENTRUM

Prázdninový program pro malé i velké!

Intenzivní angličtina na cesty pro dospělé
7. 7. – 11. 7. 2014

V dopoledním čtyřhodinovém kurzu se tematicky zaměříme na dovolenou a prázdniny.

Prázdninové týdenní příměstské tábory pro děti
vedou profesionálně v daných oborech.

25. 8. – 29. 8. 2014
SOS sportovně turistický tábor s angličtinou – první pomoc, krizové situace, současná výuka AJ a turistika
Novinářský tábor s exkurzí do tiskárny a tvorbou vlastního časopisu

18. 8. – 22. 8. 2014
Rozjezd před školou (Mat., ČJ) – zopakování učební látky podle individuálních potřeb dětí
Rozjezd před školou (ČJ, AJ) – zopakování učiva pod vedením speciální pedagožky, vhodné i pro děti hyperaktivní či s poruchou učení nebo pozornosti

Mimořádná sleva na SOS a Novinářský tábor při platbě do 15. června 20% z ceny!

Kontakt: Lexik, s. r. o., Obránců míru 2348, 252 63 Roztoky
e-mail: info@lexik.cz, tel.: 739 035 000, www.lexik.cz

ŽALUZIE
SÍTĚ PROTI HMYZU

Dlouholetá praxe – 22 let na trhu!
Kvalitní a odborná montáž
přímo od výrobce!
Dodání od 3 do 7 dnů!
Záruka 42 měsíců!

CHCETE ZNÁT PŘESNOU CENU?

Zašlete rozměry skel e-mailem nebo SMSkou, tentýž den obdržíte cenovou nabídku.

777 208 491
info@har.cz
www.har.cz

Po předložení tohoto inzerátu

SLEVA 30 % z montáže.

Parádnice v jarním hávu

Výměna šatníku po zimě je pro každou ženu nezbytnou záležitostí. Také statenické Parádnici čekala jarní očista.

V sobotu 26. dubna se sešly ve statenickém parku Parádnice asi dvě desítky dobrovolníků, nadšenců a sympatizantů. Přišly stálce, jako například Jiří Šraj, Bohunka Krčková, členové sdružení, ale i „nováčci“ z řad víkendových rekreantů a přespolních. Na podzim, s předstihem pod vánoční stromeček, dostala Parádnice 17 nových stromů. Štěpnice byla vyčištěna a materiál posloužil ke spalení čarodějnic o týden později.

Když se práce daří – a nám se dařila – následuje odměna. I když to nemusí vždy být peníz či sladkost. Tentokrát to byla jóga, kterou ochotně předvedla paní Evženie El-Tohani.

A co čeká Parádnici v tomto roce? Obec Statenice spolu s OSPAZ směřují k finále návrhu opravy centrálního schodiště. K souhlasu je třeba zajistit posouzení statika a také odborníka na způsob opravy schodiště. Současně bude vysazeno 5 soliterních dřevin do prostoru Q 100. Dřeviny budou zakoupeny z finančních darů příznivců a sponzorů OSPAZ. Naše cíle jsou však ambicióznější: Chceme vysadit další dřeviny a finálně upravit jednu z teras (vpravo z přímého pohledu). Finanční injekci by mělo poskytnout Letiště Praha, a.s. I druhá

terasa má šanci na plný lesk za laskavé podpory místního podnikatele Tomáše Škopka.

Parádnice by se mohla stát příjemnou oázou pro předškolní děti – výstavba školky je také v hlavách těch, kdo v Parádnici spatřují více než jen park. Školka by ideálně zapadla do levé poloviny parku. I tak je práce na terasách v pravé části parku velkou výzvou.

Děkujeme všem, kdož přiložili ruku k dílu a přispěli k jarní náladě.

Naše Parádnice si to zaslouží!

*Za By Parádnice a OSPAZ,
Ing. Jan Maruška a Editu Prokešová, DiS.,
místopředsdkyní spolku*

Vážení příznivci parku Parádnice, pro podrobnější informace na téma obnovy parku se zastavte v obchodě By Parádnice na náměstíčku ve Mlýně. Rádi Vás uvidíme a poskytneme informace. Mimo to vás všechny srdečně zveme na koncert Laco Deczi, který chystáme na nejbližší den v roce, 22. 6. 2014 společně s místními podporovateli kultury a také za pomoci obce Statenice.

Dopisy čtenářů

Naše trenérka

Žije tu s námi a možná jí z vás osobně zná jen málokdo. Je skromná a hodně uzavřená. Ale to neznamená, že s ní není legrace.

Veroniku Froňkovou jsem poznala před dvěma léty, když jsem poprvé přišla do JS Statek Statenice (Froňkových). Před tím jsem dva roky marně sháněla stáj, kde bych mohla jezdit, ale nikde mě nechtěli vzít (chodím o berlich).

Moje nejstarší dcera Zuzka potají zavolala Verče, že mamča by chtěla jezdit a nikde ji nevzali. Jestli prý mají nějakého malého, hodného a bílého koně? "Přesně takového koně máme," odpověděla Verča.

A tak jsem se seznámila s Tanyňkou, nejhodnější kobyllou v oddíle. Je mimořádně chytrá. Jezdce si rozděluje do kategorií: Úplný začátečník – k tomu se chovat shovívavě. Pokročilejší začátečník (udrží se jakž tak v sedle) – klidně se s ním odchýlit od směru, ale zůstat na jízdně. Pokročilý jezdec – když ji vaří v hubě nebo okopává, dát mu za vyučenou. Vyveze ho z jízdně a pokud se nepolepší, někde ho nechá vystoupit aniž by zastavila.

Verča se mi od začátku věnovala a hledala možnosti, jak mi ulehčit ježdění. Zvolila individuální přístup a po půl roce jsem se mohla účastnit drezurních závodů ve Statenicích na její kobyllce Agi. V té době studovala na dvou vysokých školách, na pedagogické fakultě a Zemědělské univerzitě, obor chov koní. Ke své bakalářské práci jezdila po známých osobnostech v jezdectví. Přesto, že jsem byla úplný začátečník, nabídla mi, že mohu jet s ní. Byla to pro mě cenná

zkušenost, a tak jsem souhlasila. Tehdy jsem poznávala Verču v soukromí a tím víc stoupal můj obdiv k ní. Kromě studia na dvou vysokých školách zvládala organizovat plynulý chod stáje a zároveň trénovat a jezdit na závody a současně pořádat závody pro nás jezdce. Mimo tyto aktivity vede 2x týdně dětský jezdecký kroužek „Není to jen o ježdění“, po večerech příležitostně doučuje matematiku a francouzštinu o prázdninách organizuje příměstské letní jezdecké tábory.

První společná cesta nás dovedla za Františkem Míňáříkem, který trénoval i v Irsku. Při rozhovoru s Verčou, kdy mu kladla otázky ke své bakalářské práci, ohodnotil zpracované údaje jako velmi dobré a bylo vidět, že Verča má jeho obdiv. Za měsíc po návštěvě u F. Míňáříka jsme jely za Janem Bláhou, který přednášel i v USA. Nedalo se přehlédnout, že i on se po pár větách s Verčou bavil s obdivem nad jejími vědomostmi a jejím skromným vystupováním.

I na závodech bývá Verča středem zájmu jezdců, kteří ji znají. Je na nich vidět, že mají radost z toho, že ji vidí, a hned se jí ptají na radu. Přitom jsem nikdy neslyšela z její strany výsměch, že něco nevědí. Je ochotná se o své zkušenosti podělit, a klidně i přizná když něco neví.

Loni na podzim Verče těžce onemocněla kobyllka Agi. Verča s Agi trávila veškerý volný čas, ale kobyllka i přesto zemřela. Tehdy brzo ráno jsem spěchala na autobus a Verča mě zhlédla a odvezla do Prahy. I přes ztrátu, která ji potkala dokázala být vnímavá ke svému okolí. Jak jsem se přesvědčila už mnohokrát, dokáže se vcítit do pocitů člověka a nabídnout mu nezištnou pomoc.

Nedlouho po skonu Agi jsem měla jet na mistrovství pararezurních jezdců. Chtěla jsem účast zrušit, protože mi to připadalo nemorální po Verče chtít, aby mě trénovala, když ona sama přišla o kobyllku, která pro ni byla vším a měla se s ní účastnit závodů stupně S. I přes velkou ztrátu s tím Verča nesouhlasila a na závody se mnou jela. A nelituji toho. Díky Verče jsem byla přezena do skupiny 3 a mohu se účastnit nejen oficiálních pararezurních závodů, ale i oficiálních závodů pro zdravé, neboť mě Verča dovedla až ke složení ZZJV.

Kvůli novým pravidlům v pararezuře mně hrozilo, že se nebudu moc pararezurních závodů účastnit. Kůň pro pararezurního jezdce musí zajet úlohu stupně L na 58 %, což bere hodně jezdcům možnost jet závody. Verča se rozhodla ve svém volu připravit Golíška, (na kterém se účastním závodů), aby podmínku mohl splnit a já mohla závodit.

Za sebe mohu říct, že jsem moc ráda, že mám tak skvělou trenérku. Jednou za 14 dní jezdím na koně do Hradištku k trenérovi Pulpánovi a tak mohu srovnávat jeho trénink s Verčou. I když je to „pan trenér“, Verča je ještě lepší. Jde za každým jezdce zvlášť a pomůže mu, aby cvik zvládl. V případě, že se nedaří, vždy něco povzbudivého pronese, aby neztrácel naději a řekne, že jí to taky trvalo, než se naučila tak dobře jezdit. Ví, že nikdy tak dobře jezdit nebudu, ale motivuje mě to, nevzdávat se a přistě to zkusit znovu.

Děk Verčo, za čas, který nám jezdcům věnuješ. Za sebe ti moc děkuji, že jsi měla odvahu mě trénoval, i když jsem úplně začínala, hledáš pro mě cestu, jak mě ježdění ulehčit a když si přestávám věřit, tak mě vždy povzbudíš, abych se nevzdávala.

Helena Novotná

Poznáváte je?

Po stopách našich předků

Statenický občan a pamětník Miloslav Strach věnoval nedávno obci několik archivních materiálů týkajících se zdejší divadelní činnosti a hasičů. K této jejich společné fotografii chybí bližší údaje. Předpokládám, že byla zhotovena někdy kolem roku 1909 a bylo by pěkné, kdyby se vám, čtenářům Zpravodaje, podařilo třeba některé osoby poznat.

Pokud ano, pište na lenkova@volny.cz nebo volejte na telefony 604 684 834 nebo 220 970 031.

Zároveň vás prosím, pokud máte i vy doma nějaké podobné archiválie a nechcete si je nadále ponechat, věnujte je obci. Po ofocení a naskenování pro potřeby obce budou předány do Státního okresního archivu Praha-západ.

Jitka Lenková

Na základě výběrového řízení se kronikářkou obce stala od 1. ledna 2014 Jitka Lenková, na kterou se můžete obracet s informacemi i materiály o minulosti nejen obce Statenice.

Kontakt: e-mail: lenkova@volny.cz, tel. 604 684 834 nebo 220 970 031.

Inzerce

♦ OBKLADY, DLAŽBY ♦ VYBAVENÍ KOUPELEN

Hrdinů 139, HOROMĚŘICE

**mobil: 777 333 563
mail: mrazek.b@seznam.cz**

Krátce z obce

Také letos se ve Statenicích konalo tradiční Pálení čarodějnic, na jehož přípravě se společnými silami podílely Čarodějnice od Juliány, Sokol Statenice a obecní úřad. Setkání s tajemnem si užívali především ti nejmenší, kteří ještě (aspoň trochu) věří na pohádky. Ozvláštněním celého podvečerního setkání se stalo vystoupení bubenické skupiny Blabuburo z Rostok specializující se na západoafrické rytmy.

Text a foto: Jitka Lenková

Výstavu svých tužkových kreseb ve čtvrtek 10. dubna zahájil v Galerii Orchidea v Horoměřicích vernisáž František Juřina ze Statenic. Spolu s ním vystavuje své olejomalby Veronika Soukenová a vystavená díla tak dohromady tvoří zajímavý černobílo-barevný kontrast. Přítomní ocenili zejména preciznost provedení kreseb F. Juřiny, která naplno vynikla teprve pod lupou.

Text a foto: Jitka Lenková

Trí sudičky přivítaly v neděli 18. května na světě hřebečka jménem Getro, který se narodil z matky Grace po otci Pandrhola 13. 4. 2014 v Jezdecké stáji statek Statenice. Popřály mu to, co si přejeme i my lidé – zdraví, štěstí a hodně životních úspěchů. Malé hříbátko statečně ustálo nejen celé křtiny před davem přítomných, ale také odzátkování "křtícího" šampaňského. Slavnostní událost ten den doplnily ještě jezdecké hobby závody.

*Text: Jitka Lenková
Foto: Renáta Štátná*

Krátce z obce

Tradiční dětský den se letos konal v neděli 1. června jako obvykle na hřišti TJ Sokol. Tentokrát bylo k dětem i jejich dospělým doprovodu počasí milosrdnější než vloni, nepršelo a bylo i o poznání tepleji. Největšímu zájmu, soudě podle fronty čekajících, se těšila jízda na koních z Jezdecké stáje statek Statenice a střelba ze vzduchovky pod vedením Jana Kopince. Jeho vnuk seznamoval zájemce se základy chovu včel, z nichž mnozí možná poprvé v životě viděli pověstného včelího samečka – trubce. Ti nejmenší si užili klasických disciplín, běhali v pytlích, lovíli rybky nebo házeli míčkem na cíl. Poprvé na veřejnosti se také představila skupina maminek cvičících s kočárky pod vedením Kristýny Strakošové z Horoměřic. Toto nové sportovní odvětví zvané strollering si v poslední době získává značnou popularitu a pořádají se v něm i soutěže. Jedné z nich se v nejbližší době zúčastní i "naše" maminky. Hodně štěstí!

Text a foto: Jitka Lenková

„Lidé by měli častěji dělat to, co je baví. Potom budou zdravější a šťastnější.“

Jaké myšlenky máš, takový život žiješ!

Ing. Hana Mesiereurová žije ve Státnicích sedm let. Pochází z Prahy, ale potřeba blízkosti přírody a klidu ji přivedla do naší obce. Přestože vystudovala ČVUT v Praze, je kromě technického zaměření i na velmi vysoké duchovní úrovni. Proto se v roce 2008 rozhodla věnovat aktivně alternativnímu léčení. S paní Hankou je nejlépe si povídat osobně, protože kdybych chtěla sdělit všechno, co jsem se od ní dozvěděla, byl by tento článek snad nekonečný. Přiblížím vám ty nejdůležitější věci, o kterých jsme si povídaly.

Zabýváte se alternativním léčením. Co se pod tímto pojmem skrývá?

Alternativní léčení je celostní přístup k člověku, kdy je problém řešen ve vzájemné souvislosti jeho psychické, fyzické a duchovní stránky. Existuje mnoho metod léčení, já používám hlavně tyto: reiki, Spiritual Response Therapy (SRT) a Spiritual Restructuring (SpR). Stále mě překvapuje jejich účinnost. Umím pomoci lidem zejména v oblasti zdraví těla a duše, ale i zlepšení mezilidských vztahů. Především bych chtěla, aby lidé věděli, že alternativní medicína existuje a v čem jim může pomoci. Jsou to například psychosomatické potíže, jak označuje klasická medicína nemoc, kdy se přes veškerá vyšetření nepodaří nalézt její příčinu. Ale metodou SRT lze snadno odstranit i běžné problémy, třeba bolest zad, kloubů, apod. Setkávám se s lidmi, kteří o alternativním léčení nevědí vůbec nic a někteří z něho mají obavy. Já tomu rozumím. Člověk může narazit na někoho, kdo i přesto, že to dělá s dobrým úmyslem, to dělá špatně. Používá metody, na které nemá odbornost nebo je nepoužívá správně. Při léčení je třeba zpětná vazba od klienta. Já mám technické vzdělání a jsem zvyklá si vše a tedy i účinky léčby ověřovat a s klientem zůstávám v dlouhodobějším kontaktu.

Jak jste přišla na to, že jste schopná alternativní léčby?

Člověk musí nejdříve pochopit určité souvislosti a ujit poměrně dlouhou cestu, aby byl schopen do těchto metod vstoupit. Jinak chápou podstatu věci lidé, kteří jsou alternativním metodám nakloněni, než ti, kteří se duchovně vůbec nezabývají. V podstatě to ale není vůbec složité. Nicméně tomu, co dělám, předcházela osobní zkušenost. Já jsem k těmto metodám došla přes zdravotní problémy nejmladšího syna.

Od dvou měsíců měl opakované záněty průdušek a tím, jak neustále dostával antibiotika, mu téměř selhal imunitní systém. Kvůli tomu nemohl být ani očkován podle standardního dětského očkovacího kalendáře. Měl velké problémy a já jsem si připadala jako ve slepé uličce. Jakmile přišel další zánět, přišla s ním i další antibiotika. Byla jsem zoufalá a rozhodla se, že budu se synem chodit k léčitel. Jeho stav se začal zlepšit a já jsem pochopila hlubší souvislosti života. Začala jsem se víc věnovat duchovnímu studiu, protože tyhle věci mne zajímaly již od mládí. S léčením jsem začala u sebe a postupně jsem pracovala na členech mé rodiny. Velká škoda je, že mnoho lidí neví, o co všechno se připravují.

V jakém smyslu připravují?

Člověk vnímá spoustu, zdánlivě nepodstatných jevů. Otázka je, zda ví, co znamená. Někdy se stane, že vám například začne pískat v uchu. Přejdete to jako něco nedůležitého. Ale když se začnete zajímat o to, kdy to bylo, zjistíte, že v tu chvíli hrozilo někomu z vašich blízkých nebezpečí nebo že o vás někdo mluvil. Nemuselo to být ve zlém, ale prostě někdo „aktivoval

vaši energii“. Nebo krásné téma „náhody“. Tak zvaná náhoda není ve skutečnosti náhoda, je to reakce a naše akce. Je velmi zajímavé pozorovat své myšlenky, kdo smýšlí negativně, negativní se mu vrátí a naopak. Tady mě napadá výstižné přísloví: „Jaké myšlenky máš, takový život žiješ.“

A pokud zjistíte, že tyto věci fungují, začne vám vrtat hlavou, proč tomu tak je. Když si to ověříte, dojde vám, že musí fungovat vzájemné propojení lidí. To znamená, že mezi sebou máme energetickou vazbu. Takové vazby fungují nejen mezi blízkými a příbuznými, ale i mezi ostatními lidmi, ačkoliv je neznáme. Z toho vyplývá, že je možné léčit i člověka bez jeho fyzické přítomnosti. Metoda SRT dále umožňuje léčení například různých závislostí, úzkosti, fobií, stresu a obecně nechuti k životu.

Není to moc složité? Jak to všechno souvisí s uzdravením?

Složité to není, jen pro někoho možná neobvyklé téma. Lidské tělo má energetický obal, kterému se říká aura. U každého člověka je jinak velký, podle toho, v jakém dostatku nebo nedostatku vesmírné energie žije. Energie proudí hlavním kanálem vedoucím podél páteře, říká se jí reiki nebo také čchi. Zprůchodněním tohoto kanálu se zlepší vnímání okolního světa, ale i sebe sama. Energií nasáváme nevědomě temenem hlavy, proudí celým tělem až ke kostrči a napájí jednotlivá energetická centra – čakry, které máme v těle. Těch hlavních je sedm. Každá čakra zásobuje energii dané orgány. První je v úrovni rozkroku, druhá je sexuální čakra, potom je žaludeční, srdeční, krční, čelní a ta poslední je na temenu hlavy. Je to napojení směrem nahoru, k vesmíru. Když energie proudí volně, může čakry dobře vyživovat. Pokud vznikne nějaký blok, čakra se uzavře, neproudí tudy energie a s největší pravděpodobností začne mít člověk problémy s příslušnými orgány. Když se podaří tento blok odstranit, což není žádný složitý proces, říká se tomu harmonizace těla, orgány se začnou postupně samy uzdravovat. A pak se mi stane, že mi třeba klient druhý den napíše, že nemá vůbec hlad, získal totiž spoustu energie jinou cestou. Naše tělo má obrovskou samouzdravovací schopnost, pokud mu zároveň poskytneme zdravou stravu a pohyb. Ve všeobecném povědomí lidí je zažité, že když máme nějaký zdravotní problém, jdeme k lékaři a on za nás problém vyřeší tím, že nám dá pilulky. Podle mne je to ale špatně. Problém vidím v tom,

že lidem nikdo neřekl, aby o tom přemýšleli jinak. A lékař nemá čas na to, aby zkoumal duševní příčinu. Už podle druhu nemoci, která nás trápí, můžeme rozpoznat, co děláme v životě špatně či jaké problémy neřešíme. Nebolí vás ten žaludek proto, že nemůžete něco ve svém životě strávit? A co záda? Nenaložili jste si toho příliš? Velmi dobře to popisují tzv. duchovní příčiny nemoci.

Co když ale někdo na tyto principy nevěří?

Znám takové lidi. Dnes hodně žijeme na materiální úrovni a neumíme naslouchat svému tělu. Určitě znáte ty pocity, když děláte něco, co vás baví. Dříve jsem moc ráda hrála na violoncello, pokaždé se mi tělem rozběhl takový pocit šimrání nebo mrazení. Když děláte to, co vás baví, příliv energie v těle sílí a to je to nejlepší, co můžete pro sebe udělat. Protože v tu chvíli se v těle rozběhnou samouzdravovací procesy. Proto by měli lidé co nejčastěji dělat to, co je baví, potom budou zdravější a šťastnější.

To zní strašně jednoduše...

Vždyť ono to taky je jednoduché. Nejdůležitější je pochopit co nám naše tělo říká, otevřít se a mít víc rádi sami sebe. Já se podle svých nejlepších schopností snažím být svým klientům co nejvíce nápomocná. Pokud se chcete o léčebných metodách dozvědět více, můžete navštívit moje internetové stránky www.svobodaduse.cz, kde najdete nejen informace o mně, ale také certifikáty o moji způsobilosti tyto léčebné metody používat a samozřejmě i reakce a zkušenosti mých spokojených klientů. Za všechny ocituji vyjádření jednoho: "Čekala jsem dnes, až mnou zase při rehabilitaci projede ostrá bolest v zádech, a ono NIC! Neumíte si představit, jak může být takové NIC krásné."

Děkuji. A tohle mě vždycky naplní radostí a ještě víc si uvědomím, že to, co dělám, má opravdu smysl!

Text: Renáta Štátná
Foto: Barbora Kročková

Krátce z okolí

Nový bankomat v Horoměřicích

Po deseti letech snažení se obci Horoměřice podařilo 5. května 2014 ve výloze nákupního střediska umístit bankomat Komerční banky. Konečně se tak podařilo prolomit dosavadní jednotné tvrzení všech bankovních domů, že bankomat se jim v Horoměřicích nevyplatí. O kousek se tak zase zlepšil život nejen obyvatel Horoměřic, ale i obyvatel v okolních obcích.

Text a foto:
Jitka Lenková

Inzerce

 mateřský klub rybička Roztocká 5/44, Praha 6 – Sedlec www.klubrybicka.blog.cz, klubrybicka@centrum.cz	Týden pro zdraví 21. – 25. 7. 2014 Pětidenní dopolední a odpolední program pro rodiče s dětmi 1-5 let s poledním odpočinkem, zajištěnými svačinami a pitným režimem se zázemím v prostorách MK Rybička – výlety, hry a aktivity v přírodě, výtvarné činnosti, zpívání s kytarou (lektori Jitka Hančová, Pavla Kačková). Kapacita ca 12 rodin, cena 500 Kč/dospělý + 1-2 děti za celý program.	Příměstský tábor 18. – 22. 8. 2014 „Shrek aneb jak zachránit pana Perníčka“ Pětidenní program 9 – 17 hod. pro děti věku 6-13 let se zajištěným teplým dováženým obědem, svačinami a pitným režimem se zázemím v prostorách MK Rybička na téma příběhu o Shrekovi – hry, sportování a aktivity v přírodě, výtvarné činnosti, pečení perníčků (lektori Jakub a Andrea Rozkydalovi). Kapacita 12-24 dětí, cena 1000 Kč/dítě.
Příhlášky: Jitka Kačková, tel. 603 461 893, klubrybicka@centrum.cz – pouze do vyčerpání kapacity Spojení: autobusem 107 nebo 147 do stanice Roztocká, příp. vlakem do stanice Praha-Sedlec. Oba programy jsou v rámci projektu „Léto v pohybu“ dotovány z grantu MČ Praha–Suchdol v oblasti sportu a tělovýchovy pro rok 2014.		

HAPPY FACES

ŠKOLIČKA - DAYCARE HOROMĚŘICE

Školička s angličtinou pro děti od dvou let i krátkodobé hlídání

- Kurzy angličtiny pro děti a dospělé
English courses for adults and children
- Během letních prázdnin nabízíme příměstské týdenní tábory
We organize English summer camps for children
- Možnost pronájmu prostor pro oslavy a kroužky
Our premises are available for hire for children's parties
- Yopalates a mnoho dalších aktivit
Yopalates and other activities

Najdete nás na adrese
Lysolajská 891, Horoměřice

více informací na
www.happyfaces.cz
email: info@happyfaces.cz
tel.: 734 700 037, 724 673 796

Jsme i na Facebooku

Ceník inzerce

1/12 str. – 200 Kč
1/9 str. – 270 Kč
1/8 str. – 300 Kč
1/6 str. – 400 Kč
1/4 str. – 600 Kč
1/3 str. – 800 Kč
1/2 str. – 1 200 Kč
1 str. – 2 400 Kč

Nekomerční řádková inzerce zdarma.
Vydavatel není plátcem DPH.
Další číslo vychází v říjnu 2014.

Kontakt: JUDr. Jitka Lenková,
lenkova@volny.cz, tel. 604 684 834

„Po X-Factoru jsem si myslel, že budu nedílnou součástí české hudební scény. Rychle mi došlo, že to tak jednoduché nebude!“

Pro mě znamenají Statenice největší komfort!

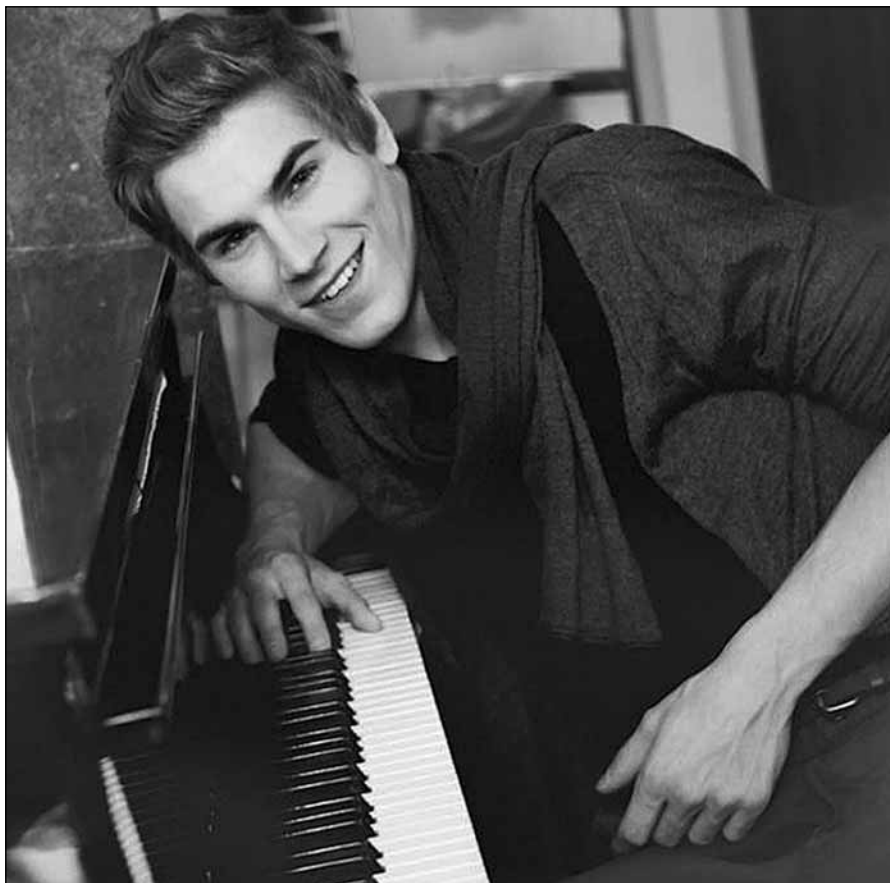
Poslední dobou jen tiše žasnu, kolik zajímavých, talentovaných a moudrých lidí u nás žije. A když myslím u nás, myslím tím v naší obci. Domluvila jsem si schůzku s jedním mladým hercem, kterého znám ze seriálu Gympl s (r)učením omezeným. Jela jsem do kavárny na Suchdole s očekáváním, že se bude natřásat a tak trochu se předvádět, a byla jsem velmi mile překvapená, že už ve svých dvanácti letech má v sobě tolik pokory, obdivu a úcty. Zkrátka milý a sympatický chlapec, který ví, co chce a jde si za tím. A navíc... žije od roku 2005 v Černém Vole a tak byla volba, koho vám dnes představím, jasná. Seznamte se, prosím, s Davidem Gránským.

Davide, co vás přivedlo právě do Statenice?

Do sedmi let jsem vyrůstal ve Znojmě a potom jsme se s rodiči odstěhovali do Irska. Když jsme se po pěti letech vrátili zpět, bydleli jsme chvíli na Suchdole a potom se naši rozhodli, že postavíme domeček ve Statenicích – Černém Vole. Je tady krásně, klid a hlavně to máme všude kousek. Pro mě jsou Statenice největší komfort. Za deset, patnáct minut jsem autem v Praze. A pak se vrátím zpět, do vesnice se vším, co má mít. Mám tady svůj prostor a spoustu místa pro to, co mám rád – pro muziku. Říkám si, že jsme se vrátili možná proto, abych si tady mohl splnit svůj sen a dělat muziku. A to se mi daří. Občas mě z okolních obcí zvou na jejich akce, kde moderuji a zpívám. Pokud by i naše obec měla zájem, bylo by mi potěšením vystoupit tu při některé z plánovaných akcí a být tak aktivní součástí obce, ve které žiju a kde se mi líbí.

To znamená, že rodiče vás podporují ve vašem zájmu? Jsou také muzikanti?

Naši mají hudební sluch, to ano, ale muzice se nevěnují. Můj dědeček hrál snad na všechno, možná po něm mám trochu toho talentu. Naši mi vždycky fandili a podporovali mě už od malička. Když mi bylo asi osm let, dostal jsem karaoke soupravu a potom jsem kvílel každou volnou chvíli. Nakonec to byl mamky nápad, abych šel studovat na hereckou konzervatoř. Takže: děkuju ti, maminko, za to, žeš mě podržela! Sice jsem tam nechtěl jít, protože jsem chtěl spíš zpívat, než hrát, ale pak jsem se to ráno prostě sbalil a šel jsem ke zkouškám. Udělal jsem je hned na poprvé. Nebylo to jednoduché, to vůbec ne. Musíte předvést pár monologů,

David Gránský

foto: Jan Voharčík

zpívat a splnit pár pohybových etud, protože v herectví jde z velké části o pohyb. Když vás zklame tělo, je to špatně. To pak divák pozná, že to tam, jak se říká, není. Působí to hrozně strojeně, když to herec přirozeně necítí.

Takže nakonec přeci jen herectví?

Já jsem po základní škole dělal přijímačky na populární hudbu, kam jsem se ale nedostal. Tak jsem šel studovat na obchodní akademii, a kdyby mě mamka nedokopala na tu hereckou konzervatoř, asi bych tam sám nešel. A je to moc dobře, baví mě to a moc rád to dělám. Dneska si neumím představit, že bych dělal pop. Protože tuhle školu každoročně vystuduje třeba dvacet lidí a kde jsou? Nemají moc šancí se uchytit, zatímco mladí vystudovaní herci mají mnohem víc příležitostí uplatnit se v divadle nebo v muzikálu.

Ale to už jste za sebou měl nějakou hudební zkušenost. Jaké byly hudební začátky Davida Gránského?

V roce 2008 jsem šel zkusit štěstí první řady televizní pěvecké soutěže X-Factor. Tehdy to byla první hudební soutěž svého druhu. Vedle mě stáli třeba Ondřej Ruml nebo Jiří Zonyga, které dnes vídám v mnoha muzikálech. Tehdy to byl pro mě velký svět. Po skončení soutěže jsem si myslel, že mi bude pořád zvonit mobil, budu dostávat nabídky až Hollywoodu, budu točit desky a klipy a budu slavný. Nic z toho se, samozřejmě, nestalo, i když jsem čekal úplně jiný výsledek. Čekal jsem hodně příležitostí a kontaktů, že se o mě budou manažeři prát ... Najednou jsem viděl, jak to doopravdy funguje a naštěstí hodně brzo ze mě vyprchaly ty prázdné sny a já stál nohama na zemi. Každopádně pro mě X – faktor byl obrovskou zkušeností, která mě posunula dopředu.

Ale před kameru jste se dostal. Mám teď na mysli třeba roli Danyho Ježdíka v seriálu Gympl...

V roce 2013 jsem začal točit seriál Gympl, na který moc rád vzpomínám, i přesto,

že moje role byla v podstatě záporná, dotáčet jsem seriál Vypravěj, pokračoval muzikál Pomáda a těsně před maturitou jsem se pustil do natáčení filmu Kameňák 4. Byl to pro mě opravdu velmi těžký rok. Natáčení bylo těsně před maturitou a ve škole po mně hodně šlapali, protože jim vadilo, že při studiu ještě točím a mám hromadu práce. Bylo to opravdu náročné a hrdě říkám, že jsem to zvládnul. Chodil jsem do třídy s Veronikou Zelníčkovou z Tuchoměřic, která si vedle mě zahrála sboristku v Gymplu a teď má pár dní po premiéře muzikálu Romeo a Julie 2014, který se hraje v Divadle U Hasičů, kde ztvárnila roli chůvy. Jsme si hodně podobní. I v tom, že jsme už realisty. Dnes víme, že i když teď máme hromadu práce a spoustu nabídek, může přijít zlom a ta práce nebude. Proto jsem rád za každou příležitost.

A co dál? Kde vás můžeme vidět?

Momentálně hraju v muzikálu Pomáda, ale ten zanedlouho skončí. Začínám zkoušet nový muzikál Sněhová královna, kde jsem získal hlavní roli, roli Kaye, a začínáme točit jeden nový seriál, ale o tom ještě zatím nebudu mluvit. Každou chvíli zpívám na různých koncertech nebo společenských akcích. Ta práce mě strašně baví, i když je to všechno dost náročné. Ono to vypadá, že je to legrace, že si zpíváme a hrajeme, fotíme se a děláme rozhovory. Ale dostat jakoukoli práci, to není tak snadné. Šel jsem na konkurz, kde nás bylo čtyři sta a dostal jsem hlavní roli. Šel jsem na jiný konkurz, kde nás bylo taky čtyři sta a nedostal jsem roli vůbec žádnou. Tak to prostě je. Já mám

Eva Burešová, Marta Jandová a David v Hlasu ČeskoSlovenska foto: Lenka Hatašová (zdroj TV Nova)

ale radost neustále, protože dostávám příležitosti, menší nebo velké, ale přicházejí a to je dobře. Například ještě dělám zákulisního moderátora v pěvecké soutěži Hlas ČeskoSlovenska. S kolegyní Evou Burešovou, která hrála v Gymplu moji (Danyho) přítelkyni, šmejdíme v zákulisi a zpovídáme moderátory, kouče i samotné soutěžící. Tyto rozhovory jsou k vidění buď v pořadu Volejte Novu a nebo na webových stránkách Novy v záložce Zákulisi (<http://hlascsnova.cz/archiv/zakulisi>).

Co David a tréma?

Tréma je zabiják. Jakmile má člověk tréma, na jeho výkonu se to hodně projeví.

Úžasný barbar

Laco Deczi není jen výjimečný a pozoruhodný muzikant. Jeho osobnost je vícerozměrná. Je to provokatér, recesista, postrach slušné společnosti. Řídí se heslem, že sprosté slovo může pohoršit, může i urazit. Ale nejvíc ubližují sprosté chování a sprosté činy.

Laco, proč se vlastně vaše kapela jmenuje Celula? Víím, že v lékařské terminologii celula znamená buňka...

K tomu nás inspiroval bolševik, kterého nenávidím. Oni měli své stranické buňky, tak my jsme si založili svou jazzovou buňku, tzn. jazz celula.

Populární hudbu v oblíbě moc nemáte, čím to je?

Štve mě, když tři akordy poslouchá tisíc lidí a našich tisíc akordů poslouchají tři lidi.

Že by nostalgie?

Jak může mít dvacetileté děcko nostalgii, když slyší zpívat pupkatýho strejdu?

Patříte k nejvýraznějším osobnostem československé jazzové scény, v ČR jste mimořádně populární. Nelitujete, že jste v roce 1985 emigroval do USA?

Nelituju. Hodně lidí šlo do Ameriky s finančních důvodů, jako že se budou mít líp. Mě zajímala jenom muzika.

Hrál jste někde na ulici?

Jo, hrál. Žít v New Yorku není žádná sranda. Lidí tam lítaj po ulici jako masačky. Je tam hromada skvělých jazzmanů. Sbíhají se sem muzikanti nejen z Ameriky,

Čím méně se, třeba na konkurz, připravujete, tím, řekl bych, větší šance máte, protože tréma strašně svazuje. Já sám jsem býval hrozný trémista, časem se to lepší, ale stále tam ještě je. Ale samozřejmě taková ta zdravá porce trémy je v pořádku, člověk zase nesmí mít příliš velké sebevědomí.

Za redakci přeji Davidovi, ať mu všechny projekty vyjdou a rolí je co nejvíc, a beru ho za slovo a věřím, že se na některé z obecních akcí setkáme.

Text: Renáta Štátná

ale z celého světa. Nezná je nikdo a když nejsou kšefty, tak hrají na ulici, v metru. Takhle to tam chodí.

Prozradte nám tajemství jazzu...

To nevím, já se furt učím. Musíš neustále poslouchat, to je základ. Já někdy poslouchám i blbou muziku – to abych se vyvaroval toho, co nemám hrát.

Překvapilo mě, že kromě jazzu i malujete.

Hodně jsem se pohyboval mezi malíři, tak jsem začal i malovat. Mně se ty obrazy ani moc nelíbí, ale můžu je vyměnit za peníze a ty se mi líbí. Za ně pak můžu žít a hrát.

Říká se o vás, že radši hrajete než mluvíte.

Mluvení by se mělo zakázat. Nebo ne úplně zakázat, ale zakázat ho lidem, kerý jen žvaní a nic neřeknou. Kdyby lidi více hráli a méně žvanili, bylo by na světě líp.

Laco, mimochodem, v čem vidíte smysl života?

Smysl lidského života? No, to je u každého předem naplánovaný. Narodíš se, nějakou dobu jsi naživu a na konci je pohřební ústav. Já to mám daný tím, že chci hrát svou muziku. A to je hlavní.

Text: Alžběta Hlucháčová
Článek poskytl agentura PetArt

Proč bychom se měli starat o to, co se děje se srážkovou vodou

Člověk sleduje počasí od nepaměti. Pro mnohé je to jistý rituál – k večerním zprávám prostě patří i předpověď počasí, na kterou si každý z nás rád počká. Bude slunečný pěkný den nebo máme čekat průtrž mračen? Máme si připravit teplé oblečení nebo nám bude stačit jen tričko s krátkým rukávem? Nevšimli jste si ale v poslední době něčeho zvláštního?

V zimě bylo teplo, sněhu jsme se nedočkali. Když mělo pršet, tak nepršelo. A když už zaprší, tak zase tak, že jsou z toho povodně. Zkrátka je to počasí celé nějaké divné, o tom jistě není pochyb. Ale co s tím? Můžeme nějak ovlivnit tuto situaci? Do jisté míry ano. Samozřejmě neporučíme větru ani dešti, ale když už nás to počasí neposlouchá, můžeme se zamyslet nad tím, co udělat pro to, aby se nám žilo dobře a jak se chovat, aby škody, které extrémní počasí přináší, byly co nejmenší. A trochu popemýšlet i nad tím, proč nás to počasí tak trápí.

Lidé svou činností ovlivňují krajinu už několik tisíc let. Je to sice proces postupný a přirozený, ale nese s sebou i mnoho významných a bohužel nevratných změn. Namátkou lze vyjmenovat některé z těchto činností. Tak například v celém světě dochází k neustálému odlesňování. Je to činnost, která je člověku vlastní a není spojena jen s těžbou dřeva. Lesy ustupují novým sídlům, průmyslovým zónám, komunikacím, ale jsou káceny i proto, že na jejich místě vznikají plochy, na kterých se pěstují kulturní plodiny nebo jsou v místech, kde se nachází nerostné suroviny. Pro představu, téměř polovina lesů, které pokrývaly Zemi před několika sty lety, byla vykácena a tento jev se neustále urychluje a rozšiřuje. Další nepříznivou činností, která zasáhla i Českou republiku, bylo rozsáhlé scelování zemědělských pozemků, ke kterému došlo během kolektivizace. Malá políčka drobných hospodářů se proměnila v mnohahektarové lány. Při tomto procesu zaniklo nespočetné množství polních cest, mezi a remízků, které se v krajině původně vyskytovaly. Všechny tyto krajinné prvky se významně podílely i na vodním režimu území a zpomalují povrchový odtok. Po roce 1989, se změnou politického režimu, došlo k rozpadání zemědělských družstev a obnoově soukromého vlastnictví, ale v podstatě již nedošlo k obnově původního hospodaření. Vyvlastněné pozemky byly postupně v restitucích vráceny. Mnohdy se jich už nedočekal původní hospodář, ale až jeho potomci, kteří už k půdě častokrát neměli vztah nebo bydleli na druhé straně republiky, takže pro ně nejjednodušším, mnohokrát jediným řešením, bylo pozemky prodat nebo pronajmout. A tak i po revoluci velmi často zemědělci hospodaří na pronajatých

rozsáhlých v podstatě opět scelených pozemcích, které sice mají několik (občas i desítek) majitelů, ale nájemník je využívá téměř stejným způsobem jako za minulého režimu. Během scelování pozemků byly také uměle narovnané a zahloboubeny stovky drobných vodních toků. Tím se tyto vodoteče významně zkrátily a voda z nich odtéká mnohem rychleji. V přirozeně meandrovitých tocích voda protéká významně pomaleji a dochází tak ke zdržení částí objemu povodňové vlny, ale v uměle vytvořeném rovném betonovém korytě nelze toto zdržení očekávat. Za zmínku stojí i nevhodně navržené plošné meliorace, které mnohde zasáhly do suchozemských, mokřadních a vodních ekosystémů. Bez povšimnutí by neměla zůstat ani intenzifikace zemědělské výroby a jednostranné využívání půdy a krajiny. Ale i stavební činnost vede k významnému zakrytí půdního povrchu, kterým je znemožněno vsakování srážkové vody.

Všechny tyto skutečnosti velmi nepříznivě ovlivňují vodní režim. Dochází k nedostatečnému zadržení vody v půdě a krajině. Obecně lze říci, že došlo k všestrannému narušení krajiny, jehož následkem je souběžné narušení koloběhu vody a vodního režimu (dlouhotrvající horka a sucha, větrné smrště, bleskové povodně), které se až nyní začíná projevovat v plné své síle.

Patrně všechny tyto informace znáte a přemýšlíte, proč se o nich zmiňuji. Možná vás dokonce i pohoršili naši předci, kteří nám tu pěkně zavařili svými neuváženými a velmi radikálními zásahy do krajiny. Jenomže, bohužel, dost často zůstaneme jen u toho rozčilování, které nás ale časem (většinou u piva) přejde. Je jednoduché najít viníka a ukazovat si na něj prstem. Ale co když i my jsme částečně vinni, aniž bychom si to uvědomovali? Nemůžeme se na nápravě alespoň trochu podílet také sami? Zkusme se na to podívat z druhé strany. Nechme krajinu stranou a pojďme se zamyslet nad tím, jak to vypadá tam, kde je nám to nejbližší, tedy v našich obcích.

Od 90. let 20. století, díky změně společenských a ekonomických podmínek, došlo k prudkému nárůstu zastavěných území. Jedním z negativních důsledků vzrůstající urbanizace je zpevnění dříve propustných povrchů. Tím je zabráněno srážkové vodě, aby se přirozeně vrátila zpět do přírodního oběhu. Dochází ke zrychlenému přímému odtoku z území. Při přívalových srážkách potom tato situace mnohdy vede ke vzniku lokálních povodní v níže položených oblastech. Je třeba si uvědomit, že právě tyto přívalové povodně jsou velmi nebezpečné. Dochází k prudkému krátkodobému rozvodnění malých potoků, z kterých se velmi rychle, často i v řádu desítek minut, stává nezastavitelná masa vody s velkou

silou, která umáší vše, co jí stojí v cestě. Rychlost, se kterou povodeň nastupuje, nedává obyvatelům téměř žádný čas na přípravu a navíc jsou tyto povodně většinou zaznamenávány v pozdějších odpoledních až večerních hodinách. I z tohoto důvodu dochází právě při tomto druhu povodní i ke ztrátám na životech.

Obec Statenice může být právě těmito přívalovými srážkami přímo ovlivněna. Z geomorfologického hlediska se zde objevuje hned několik nepříznivých faktorů. Obec je situována v údolí, tudíž tudy bude protékat každá srážka a nejen ta z obce, ale i z jejího okolí. Protékající Únětický potok je právě tím typem malého toku, který se v mžiku může proměnit v neovladatelnou masu vody. A navíc přítomnost toku zapříčiňuje i poměrně vysokou hladinu podzemní vody. Takže při deštích dochází velmi rychle k nasycení půdy.

Z těchto důvodů je třeba snížit povrchový odtok a snažit se zadržet a nechat vsáknout či případně využít co největší množství srážkové vody a změnit tak trend, kdy byla veškerá srážková voda co nejrychleji odvedena do kanalizace (nebo v horších případech rovnou na ulici) a následně do vodního toku. Jistě jste se teď zamysleli nad tím, proč právě vy máte tuto situaci řešit. Ti z vás, kteří bydlí v horní části obce, se určitě zradovali, že jich se to netýká a mohou tyto informace rovnou vypustit z hlavy. Ale opak je pravdou. Právě u vás by měla začít účelná ochrana celé obce. Když se vrátíme k myšlence, že každý z nás může přispět svým dílem, tak právě nyní se dostáváme k tomu jak. Možná si teď říkáte, že ta trocha vody, co odtéká právě z vašeho pozemku, nemůže nikomu ublížit, ale pojďme si pro představu udělat malý výpočet.

Při přívalových srážkách v našich podmínkách může spadnout až 1 – 2 mm za minutu, což je tedy 1 – 2 litry vody na metr čtvereční za minutu, přičemž přívalová srážka nejčastěji trvá v řádu minut až desítek minut. Pokud si představíme, že běžná střecha může měřit pro jednoduchost výpočtu 100 m², tak z ní může odtéct až 200 litrů vody za minutu. Takže pokud takový velmi intenzivní přívalový déšť trvá např. 10 minut, poteče pouze z naší střechy nepředstavitelné množství 2 000 litrů. A teď si spočítejte, kolik se ve Statenicích těch střech nachází. Bohužel nevím přesné číslo, ale podle regionálního informačního servisu žilo v obci Statenice k 1. 7. 2013 celkem 1 360 obyvatel. Pokud budeme předpokládat, že pravděpodobně nejčastěji se vyskytují čtyřčlenné domácnosti, dojdeme k orientačnímu počtu 340 domů. Takže pokud bychom sečetli veškerou vodu, která by odtékala pouze ze střeš této obce po 10-ti minutové velmi extrémní srážce, vyjde nám hodnota 680 m³!!! Pro představu

tento objem odpovídá běžnému plaveckému bazénu o délce 25 m × 16 m a hloubce 1,7 m. Umíte si představit jeho naplnění za 10 minut? Samozřejmě, všechny hodnoty jsou vypočítány jen rámcově, ale stejně tato čísla jsou ve výsledku dost děsivá, že? Ale co teď s tím?

Nová česká státní norma ČSN 75 9010 „Návrh, výstavba a provoz vsakovacích zařízení srážkových vod“ předkládá ucelený přehled možných řešení. V obci Statenice je situace mírně komplikovaná kvůli podměnečně vhodnému geologickému podloží a také kvůli vysoké hladině podzemních vod. Z tohoto důvodu nebude možné na celém území dešťové srážky vsakovat. To ale není fatální. Jak již bylo uvedeno výše, pokud nelze srážky vsakovat, je tu i jiné řešení – můžeme je zadržet. Možná teď přemýšlíte o tom, proč byste to měli dělat? Odpověď je velmi jednoduchá. Kromě počátečních nákladů na nádobu, ve které budete vodu zadržovat, nemusíte utratit vůbec nic a navíc budete i šetřit. A to dokonce několikrát. Představte si, že si pod okap pořídíte zahradní sud o objemu 1 000 litrů. Ten při přívalové srážce zachytí významnou část odtoku z vaší střechy. Vy tedy ulevíte nejen místní kanalizaci, ale podílíte se i na snížení povrchového odtoku, který by jinak odtékal směrem do údolí. Tímto krokem se tedy rovnou podílíte i na snížení případných povodňových škod, které by mohly vzniknout v nižších částech obce. A vzhledem k tomu,

že by škody patrně nevznikly pouze na soukromém majetku, ale i na obecním, ušetříte tak i část rozpočtu, která by musela být případně investována do těchto vzniklých škod. Navíc vy máte nyní k dispozici velmi kvalitní užitkovou vodu, kterou můžete používat k zalévání, mytí nebo dokonce i splachování toalety. Nejen, že tím šetříte pitnou vodu, které každý z nás spotřebuje v průměru denně cca 89 litrů (a každý z nás ví, kolik nás tato voda stojí), ale navíc tím, že zadržujete vodu na svém pozemku a využijete ji až později třeba na to zalévání, zlepšujete tak mikroklima a vodní režim ve svém bezprostředním okolí – a to úplně zadarmo. No a teď si představte, že takto bude ve Statenicích přemýšlet každý.

Tak co vy na to? Samozřejmě, že tímto přístupem nelze povodním zabránit, ale rozhodně hospodařením se srážkovou vodou lze tyto extrémní hydrologické jevy zmírnit. A to se netýká jen povodní, ale i sucha. Pokud budeme srážkovou vodu cíleně vsakovat do půdy, dojde tak k posílení zásob podzemních vod, což přispěje ke zmírnění dopadů sucha, které nyní pozorujeme stále častěji na téměř celém území ČR. Ale je nutné stále mít na paměti: má-li dojít k obnově celého vodního režimu, musí se jednat o komplexní revitalizační zásahy. Vzhledem k tomu, že krajina (a to včetně té urbanizované) funguje na základě dokonalejších úzce spjatých vazeb, je třeba k ní jako ke komplexu jednotlivých propojených

prvků přistupovat. Je nutné hledat opatření, která budou řešit úpravu vodního režimu jako pohyb vody v subsystému půda-vegetace-krajina-atmosféra.

Na závěr bych ráda dodala, že vždy je dobré myslet na preventivní opatření. Prevence je vždy jednodušší a levnější než zpětná náprava již vzniklých škod. Bohužel, i přes několik tisíc let lidské existence, se nám tato jednoduchá poučka nestala zcela vlastní. Nezbyvá než doufat v to, že si postupně začneme uvědomovat skutečnost, že jsme nedílnou součástí přírodních procesů, ne jejich nadřazeným prvkem a budeme tak k přírodě i přistupovat. Ale hlavně, naše chyby, kterými jsme přírodu již poškodili, bychom neměli nechávat jen tak bez povšimnutí a čekat, co se bude dít dál, ale měli bychom začít aktivně pracovat na jejich nápravě. Pokud chceme něco změnit, tak vždy začínejme od sebe, i kdyby měl být náš podíl na celkovém výsledku zcela mizivý, neschovávejme se za výmluvu, že jedinec stejně nikdy nic neovlivní. A nezapomínejme, že i před sebevětší povodní vždy nějaká kapka dopadne na zem jako první...

Ing. Jitka Pešková

e-mail: peskovaj@fzp.czu.cz

Katedra biotechnických úprav krajiny

Fakulta životního prostředí

Česká zemědělská univerzita v Praze

Kamýcká 129, Praha 6 – Suchdol, 165 21

Recyklace nahrazuje ubývající zdroje surovin

Urban mining čili městská těžba

Evropská unie klade stále větší důraz na důslednou recyklaci elektrospotřebičů po skončení jejich životnosti. Hovoří se o „urban mining“, tedy „městské těžbě“. Nemůžeme si zkrátka dovolit nechat všechny cenné a opakovaně použitelné suroviny zahálet ve spotřebičích odstavených ve sklepech a garážích nebo vyvezených na skládky. Je třeba z nich tyto suroviny dostat zpět a vrátit je do výroby.

Moderní technologie, jimiž dnes disponují zpracovatelské firmy, umožňují efektivně separovat jednotlivé materiály, z nichž jsou elektrospotřebiče vyrobeny. Drtivou většinu jich pak lze využít jako druhotné suroviny.

Jde především o kovy, v menší míře o plasty a další materiály. Opakovaně je tak možné využít téměř 90 procent hmotnosti spotřebičů, které definitivně dosloužily.

Typickým zástupcem domácích spotřebičů, které se ve velké míře vyskytují ve zpětném odběru, je třeba populární mikrovlnka.

Největší podíl materiálů používaných při její výrobě tvoří železo. Na celkové hmotnosti přístroje se železné komponenty podílejí téměř 57 %. Významnější podíl pak má ještě sklo (16 %) a plasty (12 %).

Recyklace není výdělečný byznys

Odborná recyklace navíc zaručuje, že naše životní prostředí neznečistí různé škodliviny, které jsou ve spotřebičích obsaženy. Může jít například o oleje a další maziva, netypičtějšími příkladem jsou patrně freony používané dříve v chladicích zařízeních.

To vše má ale jeden háček: zpracování, které zohledňuje všechny tyto požadavky, není výdělečnou činností. Celý systém zpětného odběru a recyklace starých spotřebičů může fungovat jedine díky financování zodpovědnými výrobci, kteří se sdružili v kolektivních systémech, jako je ELEKTROWIN.

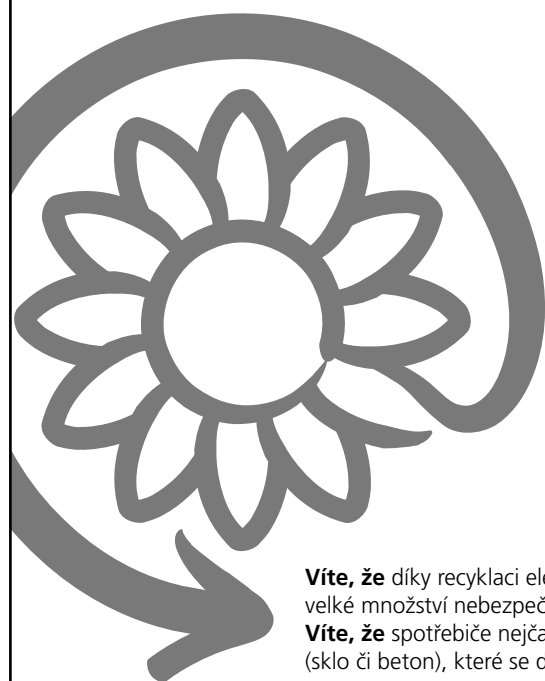
Zdroj: www.elektrowin.cz

Odkládejte vysloužilé elektrospotřebiče na místa zpětného odběru!

- Můžete je odevzdat prodejci při koupi nového spotřebiče
- Odevzdejte je na sběrný dvůr
- Využijte mobilních sběrných míst – informujte se na obecních úřadech
- Další možnosti pro odevzdání naleznete na www.elektrowin.cz

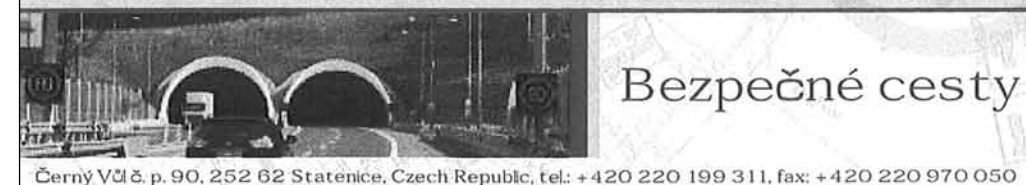
Víte, že díky recyklaci elektroodpadu se do přírody nedostává velké množství nebezpečných látek, zejména freonů?
Víte, že spotřebiče nejčastěji obsahují kovy, plasty a jiné materiály (sklo či beton), které se díky recyklaci dají znovu využít?

www.elektrowin.cz

**ZNAČKY
PRAHA**
— safety for roads —

Černý Vůl č. p. 90, 252 62 Statenice, Czech Republic, tel: +420 220 199 311, fax: +420 220 970 050

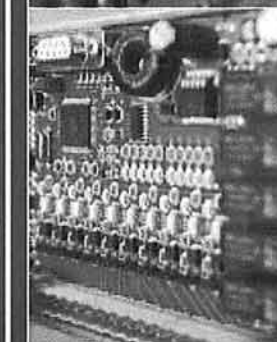
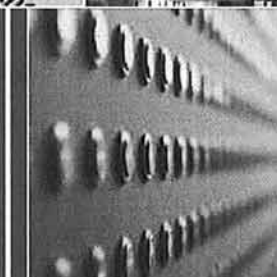
www.znacky-praha.cz

Reflexní dopravní značky
Proměnné dopravní značky

- Technologie otočných hranolů
- LED technologie
- Technologie LCD displejů

Letištní dráhové a pojezdové znaky

Výroba a prodej

- ❖ originálních stojánek na mobil či tužky
- ❖ sada – stojánek + notýsek A6 (kroužková vazba)
- ❖ bloky A6 – A4
- ❖ prostírání s možností vlastního motivu nebo dle nabídky
- ❖ překážky pro psy
- ❖ originální hry atd.

Helena Novotná
agira@post.cz

Soukromá školka

ve Velkých Přílepech, Kladenská 18

Pro jsou připraveny bezpečné a podnětné prostory odpovídající normám KHS pro MŠ. O pečujeme vřelý, zodpovědný a pedagogicky kvalifikovaný!

telefon: 728 919 735, www.clovick.org

Nevyrábíme jen plastová, ale i hliníková okna a dveře

Profilový systém ALUPROF MB – 70 je ucelenou řadou pro izolované hliníkové okenní a dveřní systémy vysoké kvality. Tento systém je zaregistrován a schválen v rámci dotačního programu ZELENÁ ÚSPORÁM a je vhodný pro rodinné, bytové, administrativní a komerční objekty.

Výhody hliníkových oken a dveří

- **Mimořádná pevnost** – okna se nekroutí a nedeformují, a to ani po letech.
- **Údržba** – hliníková okna nevyžadují téměř žádnou údržbu, nemusí se natírat.
- **Bezpečnost** – díky přesné konstrukci, kdy okno dokonale zapadá do rámu, je velmi obtížné okno vylomit či vyvrátit při snaze vniknout do objektu. Hliníkové profily jsou velmi odolné proti deformaci.
- **Životnost** – mimořádně dlouhá životnost cca 60 let.
- **Velká statická odolnost a únosnost**
- **Elegantní vzhled**
- **Naprostá odolnost proti povětrnostním vlivům**
- **Recyklace materiálu**
- **Hliníkový práh**
- **Možnost zasklení izolačním dvojsklem, trojsklem**
- **Celoobvodové těsnění**

Rádi vás nezávazně seznámíme s vynikajícími technickými parametry hliníkových oken a dveří **profilového systému ALUPROF MB – 70** (např. trojkomorový profil, izolační dvojsklo nebo trojsklo, teplotní můstky) a s bližšími podrobnostmi o jejich montáži a použití.

STAV.SERVIS
LAKAM s.r.o.

Lutovítova 594, 278 01 Kralupy nad Vltavou
tel./fax: 315 721 694 – 5
www.lakam.cz

NOVINKA!

$U_i = 1,1 \text{ W/Km}^2$

Profilový systém 76 AD

- Nejlepší okno ve své třídě
- Okno, které spoří energii
- Protihlukové okno:
 - možnost zasklení speciálními protihlukovými skly až do tloušťky 48 mm
 - optimální ochrana proti hluku díky inovativnímu těsnění
- Bezpečnostní okno:
 - vhodné pro okna třídy RC2 (WK2)
 - odolné proti vloupání
- Okno s přidanou hodnotou

AKCE

Sleva 40% + 20% zaváděcí cena!

Česká okna, dveře a zimní zahrady
s 21letou tradicí vlastní výroby

Akce platí do 30. 6. 2014.

MÁME RÁDI ZVÍŘATA A SNAŽÍME SE JIM POMÁHAT

VETERINÁRNÍ ORDINACE MVDr. Eva Černochová

ZA CIHELNOU 476, STATENICE-ČERNÝ VŮL
tel.: 732 303 125 (T-Mobile), 728 544 128 (O2)
e-mail: cernochova-veterina@seznam.cz

◆ Interní a gynekologické vyšetření

◆ Chirurgické zákroky

◆ Akupunkturní léčba pohybového aparátu

◆ Čištění zubního kamene ultrazvukem

◆ Čipování

◆ Možnost objednání krmiva

◆ Stříhání psů

Ordinační hodiny

pondělí	9.00–11.00	16.00–21.00
úterý	–	15.00–21.00
středa	9.00–11.00	16.00–21.00
čtvrtek	–	15.00–21.00
pátek	9.00–11.00	16.00–21.00
sobota	9.00–11.00	–
neděle	–	19.00–21.00

By Parádnice Park Občanské sdružení
pro obnovu parku Parádnice a veřejné zeleně
a Kavárnička Café

UVÁDĚJÍ HUDEBNÍ VEČER

LACO DECZI

&

CELULA NEW YORK OPEN AIR

neděle 22. 6. 2014 od 19:30 hod
NÁMĚSTÍ STATENICKÉHO MLÝNA

Akci organizuje By Parádnice Park Občanské sdružení pro obnovu parku Parádnice a veřejné zeleně a Kavárnička Café, za podpory obce Státnice a řady sponzorů a přátel Parádnice, www.ospaz.cz.
VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

